

Naročnina

za državo SHS:

na mesec Din 20
za pol leta 120
za celo leto 240

za inozemstvo:

mesečno Din 30

Sobotna izdaja:

celoletno

v Jugoslaviji Din 60
v inozemstvu 80

SLOVENEČ

S tedensko prilogo „Ilustrirani Slovenec“

Cene inseratov:

Enostolpna petlinna vrsta
mali oglasi po Din 1.50 in
Din 2.—, večji oglasi nad
45 mm višine po Din 2.50,
veliki po Din 3.— in 4.—,
oglas v uredniškem delu
vrstica po Din 6.—.

Pri večjem naročilu popust.

Izhaja vsak dan izveniši
ponedeljka in dneva po
prazniku ob 4. uri zjutraj.

Pošilnina plačana v gotovini.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici 6 III. Rokopisi
se ne vračajo: neuradna pisma se ne spre-
jemajo. Uredništvu telefon 50, upravnništva 328.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ulici 6. Čekovni račun:
Ljubljana 10.650 in 10.349 (za inzerate) Sara-
jevo 7.563, Zagreb 39.011, Praga in Dunaj 24.797.Ročnemu in duševnemu
delavstvu Trbovelj!

Čim bolj se bližamo dnevu volitev, 8. februarju, tem jasneje se oblikujeta dve nasproti si stoječi fronti in sicer na eni strani mogoče množice slovenskega delovnega ljudstva vseh slojev organiziranih v njeni pravi zastopnici »Slovenski ljudski stranki«, na drugi strani peščica velekapitalističnih plačancev, ki so prodali svojo delavsko dušo za par judeževih cekinov ter se udingali korupciji, da bi pridobili slovenskim bankokratom podporo proletarijata.

Toda trboveljsko delavstvo ni pozabilo križev poti, ki jo je hodilo dolga leta svoje borbe za obstanek in ni pozabilo, kdo mu je v tej težki borbi stal ob strani. »Slovenska ljudska stranka« je bila ona mogočna organizacija, ki je šla leta 1923. ramo ob rami z rudarskim delavstvom v stavkovno borbo proti velekapitalu. Žal je ta stavka propadla, ker je velekapital stavko zadušil s silo. Tudi je rudarjem dobro znana poznejša borba naših vrlih poslancev, Kremžarja, Gostinčarja in Kugovnika v parlamentu in na drugih merodajnih mestih za rudarje, kjer so morali čestokrat preslišati trpke očitke od visokih oseb, kaj da se zavzemajo naši poslanci ravno za »komuniste«, ki da so prevrten in protidržaven element. Slovenska ljudska stranka je tudi takoj, čim je stopila lansko leto v Davidovičovo vlado, ki je hotela zatreti korupcijo, podvzela korake pri T. p. d., da se zboljša strašen položaj rudarjev. Dosegla je, da so prejeli rudarji do 1000 kron enkratne podpore. Ko so velekapitalisti uvideli, da kaže SLS zanje nevarno zanimanje za rudarje in da se pripravljajo še na nadaljno borbo za interese izkoriščenega delavstva, so pričeli napevati vse škripce, da vržejo Davidovičovo vlado. Zlasti si je prizadeval dr. Žerjav, ki ima ozke zveze s »Slavensko banko« in T. p. d., da vrže to vlado, ki je bila velekapitalu nevarna. Ker je hotela ta vlada izkoreniniti vso upravno korupcijo ter krivce, razne ministre, staviti pod obtožbo in jih zapreti, je bilo samoobsebi umevno, da so intrigirali radikali in demokrati tako dolgo, da so vlado poštenja vrgli.

In ti dve stranki korupcije in velekapitala, katerih predstavnik je v Sloveniji šef SDS dr. Žerjav, si hočeta zdaj za vsako ceno priboriti večino, da bi potem neomejeno lahko vladali nad revnim ljudstvom nekaj let in da bi voditelji teh strank nemoteno kopčili mastne dobičke. Vsakega, ki ni z njimi, proglašajo za protidržavni element. Hrvatsko kmetsko stranko so te dve stranki preganjali, akoravno ni niti komunistična niti boljševiska organizacija. Pač pa dopuščata, da kandidira oficijelno »komunistična sekcija Jugoslavije«, ki je nam rudarjem poznana pod imenom neodvisna delavska stranka Jugoslavije in katero je bila svojčas Pašić-Pribičevićeva vlada razpustila. Torej je jasno, da se elementom, ki grede pod lažnivo krinko »Narodni blok« na volitve, ne gre za narodno in državno idejo, ker bi sicer ne dopustila »Delavsko-kmetsko republikansko bloku« (komunističnemu) kandidirati, marveč jim gre samo zato, da škodujejo »Slovenski ljudski stranki«. Isto je s Prepeluhovi ali z »Slovensko republikansko stranko«, ki je tudi niso razpustili, dočim so razpustili hrvatsko republikansko stranko — to pa zato, da bi Prepeluh v korist dr. Žerjavu odjedel SLS nekaj mandatov. Kar se tiče nas rudarjev, nam je Prepeluh (ali Slov. rep.) znan še iz leta 1920., ko je kot socialistični minister pošiljal v Trbovlje telegrame, katere rudarje se naj aretirajo. — (En tak telegram poseduje sodrug Čobal.)

Tudi nismo mi rudarji pozabili krvavega 1. junija lanskega leta. Mi ne maramo nobenega nasilja in nobene krvi, marveč boljše kos kruha, z eno besedo pošteno, človeka vredno življenje. Nam rudarjem je pred očmi takratna pisava Žerjavovega glasila »Jutrac«, ki je odkrito zagovarjalo umor našega sodelavca Fakina, kar je eden najstrašnejših činov, kar jih je doživelo trboveljsko delavstvo. Tudi iz prej-

šnjih stavk nam je znano, da se je »Jutrac« postavljalo vedno na stran velekapitala ter napadalo nas rudarje, akoravno je stala na naši strani vsa poštena javnost.

Mi poštene rudarji tudi ne moremo zagovarjati niti nasilnega programa niti taktike komunizma. Ako trezno presodimo, nam je komunizem bodisi v katerikoli obliki ali pod katerokoli krinko neizmerno škodoval, dočim je velekapitalu edinole koristil. Kakor znano, je komunistična stranka v naši državi razpuščena in ji je legalno delovanje onemogočeno. Komunisti so organizirali »Zvezo rud. delavcev« in »Neodv. del. stranko Jugoslavije«, ki so započeli stavko. In v odločilnem trenutku, ko bi bil uspeh stavke za rudarje skoro že siguren, se je velekapital spomnil, da vodi stavko »komuniste« ter dosegel, da so voditelje na podlagi »Zakona o zaščiti države« zaprl. Zato propade vsaka stavka, ki bi jo vodili v sedanjih izjemnih dobi komunisti in zato ravno kapitalist Žerjav rabi komuniste, ki jim dovoljuje kljub razpustu stranke volivne skrinjice. Žerjav dobro ve, da bi kaka druga organizacija, ki ne zasleduje revolucionarnih ciljev, zlasti SLS, njegovim bankam in velepodjetjem mnogo bolj škodovala, ker bi njih voditelje ne mogel zapirati kot protidržavne elemente in bi vsled tega tudi izvojevali rudarjem uspehe. Znano nam je tudi, da smatrajo komunisti za svojo najboljšo agitacijsko metodo, zasejati večno nezadovoljstvo med delavstvo, ga pustiti v tem nezadovoljstvu in čim manj doseči, da to potem izrabijo za njihovo »nepomirljivo borbo«, ker bi sicer, če bi se vedno kaj doseglo, izgubili na čilih. Glede socialistov omenjamo samo eno, da so hlapci buržuazije, ker so nas izdali v eni največjih borb rudarjev, v rudarski stavki 1923.

Rudarji! Vsako kroglico, ki jo daste bodisi socialpatriotom, bodisi »Slovenski republikanski stranki« (Figabirt-Prepeluh) bodisi Delavsko-kmetskemu republikanskemu bloku (komunistom) je zastoj in jo vržete le v korist Žerjavovim bankam in podjetjem. Nobena socialističnih strank vsled razcepljenosti ne bo dobila mandata. Če hočete, da bodo interesi rudarjev v bodočem parlamentu uspešno zastopani, volite kompaktno s širokimi kmetskimi in delavskimi masami Slovenije »Slovensko ljudsko stranko«, ki se bori proti centralizmu, proti orunskim nasiljem, proti korupciji in proti velekapitalu za pravice zatiranih in izkoriščenih. Zato vrže rudarskega kandidata, krščanskega socialistu dr. Gosarja, ki se ga kapitalisti vsled njegovih zaslug na socialnem polju in njegovega dela tako bojijo. Zato bomo rudarji ramo ob rami s slovenskim kmetskim ljudstvom Slovenije dne 8. februarja protestirali proti sedanjim razmeram s tem, da vržemo kot en mož kroglico v

I. SKRINJICO
SLOVENSKE LJUDSKE STRANKE.LJUBA DAVIDOVIČ PROTI VOLIVNIM
SLEPARIJAM NA HRVATSKEM.

Belgrad, 4. febr. (Izv.) Vsled nezakonitega dejanja, ki je bilo izvršeno s tem, da so namesto že imenovanih predsednikov volivnih odborov postavili na Hrvatskem svoje ljudi, je Ljuba Davidović danes poslal Ljubi Jovanoviću kot predsedniku državnega odbora sledeče pismo:

Gospod predsednik! Po informacijah, ki sem jih dobil v Zagrebu, policijske oblasti v večini županij na Hrvatskem, posebno v zagrebški, modruško-senjski in liški županiji, predsednikom volivnih odborov niso izročile dekretov o njih mestih. Temu postopanju ni težko najti razlogov. Na ta način se želi, da se celo tisti maloštevilni neodvisni predsedniki volivnih odborov, ki jih je postavil državni odbor, zamenjajo z drugimi, ki jih bodo določili občinski komisariji. Občinski odbori so namreč v vseh občinah razpuščeni. Kot predsednika državnega odbora, kateremu je naloženo nadzorovati celokupno delo za volitve, Vas obveščam o tej zlorabi, ki je preračunjena na to, da se prepreči svobodno izražanje ljudske volje na volišču. Gospod predsednik, sprejmite izraz mojega spoštovanja. Ljuba Davidović.

Mariborska »Straža« in »Slovenski Gospodar«
ustavljena.

Maribor, 4. februarja. (Izv.) Danes ob 11 dopoldne je bil »Slovenskemu gospodarju« in »Straži« dostavljen odlok policijskega komisarijata, da sta oba lista ustavljena radi prestopkov, ki sta jih zagrešila leta 1923 in 1924 do konca novembra. Proti ustavitvi je vložena pritožba.

»Straža« danes ni izšla, »Slov. gospodar« pa je bil razposlan že v torek, tako da je ustavitev lista za volitve prišla — prepozno. Vse skupaj ne bo nič pomagalo, zmaga SLS v mariborski oblasti bo naravnost sijajna. Kdorkoli je danes v Mariboru zvedel, da sta oba lista ustavljena, se je prirčno smejal in se zaklel, da bo storil vse, kar je le mogoče, da bo v nedeljo kar največ kroglic padlo v prvo skrinjico.

Prosimo vse somišljenike na štajerskem, da to ljudem naznanijo. Naj se ljudje ne dajo begati in motiti od lažnivcev, ki bodo te dni vse mogoče laži trosili okoli. Za vsakega pristaša SLS naj velja, da je njegova sveta dolžnost v nedeljo iti na volišče ter spustiti kroglico v prvo skrinjico. Pripeljati pa mora seboj na volišče tudi vse neodločne, da tudi oni pomagajo s kroglico strmoglaviti nasilje. Živela svoboda!

Maribor, 4. febr. (Izv.) Naknadno smo zvedeli, da policija ni dovolila, da bi v četrtek izšla posebna izdaja »Našega doma«, dasi je bil »Naš dom« že 15. januarja prijavljen in od policije na znanje vzet kot političen list.

Sklepi načelnikov opozicije.

Belgrad, 4. febr. (Izv.) Kakor poročajo današnja »Pravda«, so načelniki v Zagrebu sklenili sledeče: 1. Da se zbere celokupen material o terorju, ki ga izvaja režim. 2. Da se vsaka teroristična akcija 8. februarja prepreči, kolikor bo to mogoče. 3. Da se vsak predsednik volivnega odbora, ki bi nezakonito vršil volitve, takoj obtoži. Vsak čuvar skri-

nice mora 8. februarja paziti na delovanje volivnega odbora. Če sedaj je gotovo, da so posameznim predsednikom volivnih odborov izročene posebne zaloge kroglice, ki naj bi jih s pomočjo zanesljivih ljudi vrgli v vladne skrinjice. Zato je pozornost čuvarjev skrinjic tem bolj na mestu in mora biti tem večja.

Vladine stranke brez upa na zmago.

Belgrad, 4. febr. (Izv.) Čim bolj se bliža 8. februar, tem večja so nasilja in nezakonitosti. Samo 3 dnevi nas ločijo od nedelje. V poslednjih dneh bo brezdvoma prišlo do neverjetnih nasilij in iznenađenj. Govorilo se o objavljanju nekaterih novih dokumentov proti Radiću, pri čemur gre očividno za kako novo potvorbo. Zato se bodo vršile aretacije politikov in volivcev. Vlada objavlja, da bo napram HRSS uporabila zakon o zaščiti države. Vlada ima gotovo slaba poročila o razpoloženju med ljudstvom, zato vedno bolj pritiska. Gotovo je, da bo opozicija 8. februarja dobila večino.

Trdi se, da je to vladi dobro znano in zato se pripravlja, da na najbolj grob način potvori volivni rezultat. Vse to dokazujejo poslednji akti, ki jih je vlada naredila. Iz Zagreba poročajo, da je na nezakonit način spremenjenih 157 predsednikov volivnih odborov; na njihova mesta so postavljeni drugi ljudje, ki bodo slepo služili režimu, ne da bi pomislili na težke posledice, ki jih bodo dohiteli po volitvah. Danes je gotovo, da bodo vsi tisti, ki bodo podpirali nezakonitosti, svoj čas okusili vso strogost zakona.

Belgrajski časopisi pišejo o tem in pravijo, da se današnji vladi ne more očitati, da ni storila vsega, kar je bilo mogoče za zasiguranje večine.

Bili smo že davno prepričani, da se nahaja radikalna stranka v popolni dekadenji, da ne more državi dati kaj

dobrega, ker se v njej nahajajo talenti za nasilje v upravi in za vlado s terorjem. Vse je stranka uporabila v službi korupcije: pritisk, potvorbe, sodišča, batinanje in ubijanje. Vse je postavila v službo za zmago režima, državne aparate in državni denar. Notranjemu ministru njegova stranka ne sme zameriti. Kljub vsemu temu ni nobenega upanja, da bi delovanje današnjega režima moglo roditi kake sado.

Zdi se, da so napravili usodno napako in da so šli preko meje. Namesto da bi z nasiljem izzvali strah, so dosegli reakcijo. Vlastodržci, ki so ves čas delali v nasprotju z vsemi državnimi zakoni, danes omagujejo od strahu. Jasno so uvideli, da ne morejo nikdar dobiti večine. Radi velike razcepljenosti v srbskih okrožjih bodo gotovo izgubili veliko število mandatov. Na kak rezultat v ostalih pokrajinah ne morejo računati. Ravno teror jim je v teh krajih izpodbil zadnje nade, da bi mogli ohraniti svoje dosedanje pozicije. Zato današnje nasilnike prevzema strah, ko premišlujejo o tem, kaj bo po volitvah. V opozicijskih krogih pa vlada popolnoma nasprotno razpoloženje. Načelniki opozicijskega bloka so v neprestanem stiku z ljudstvom dobili vtis, da policajcem teror ni uspel in da bo opozicija zmagala. Zmagala bo politika narodnega sporazuma, zmagala bo ljudska volja, zmagala bo politika ljudske suverenitete.

Nova žrtev nasilja.

Belgrad, 4. februarja. (Izv.) Iz Novega Sada poročajo, da so plačani potepuhi napadli v Senti bivšega poslanca in advokata dr. Sekulića iz Novega Sada. Tolkli so ga tako dolgo, dokler se ni brez zavesti zgrudil na tla. Prepeljali so ga v bolnišnico. Po izjavi zdravnika je njegovo stanje zelo nevarno. Na glavi ima več ran, vendar dosedaj še ni mogel dognati, ali ima prebito kost. Vsled velike vročine je operacija nemogoča. Poleg tega ima po celem telesu številne rane. Povod tega napada na svojega poslanca je glavni izvrševalni odbor socialno-demokratske stranke v Belgradu imel danes sejo, na kateri je sklenil, da takoj pošlje poročilo o volivnem terorju na II. internacionalo. Na ta način smo prišli ponovno pred mednarodni forum, da se spet osramotimo po zaslugi Pribičevićevih metod. Poleg tega

se je na tej seji govorilo o stanju socialistov v celi državi. Člani glavnega izvrševalnega odbora so ostro obsodili nastop socialistov v Sloveniji, ki pod vodstvom Koruna in Bernota skupno z Žerjavom podpirajo današnji nasilni in koruptni režim.

Nevzdržen razcep med
radikali.

Belgrad, 4. ebr. (Izv.) O razcepljenosti radikalov, o kateri smo poročali, piše tudi današnja »Pravda« na uvodnem mestu in pravi med drugim:

»Razdvojenost med radikali je izzvala teko medsebojno borbo, da izgleda kakor da je že nastopilo popolno razsulo. V radikalni stranki sedaj niti N. Pašić s svojo avtoriteto ne more preprečiti preprirov in ustaviti vedno večjega cepljenja med radi-

kalnimi skupinami. Vse disidente, ki so bili izključeni iz stranke, je N. Pašić kljub temu pozval in vplival nanje, da naj ne poostrejuje borbe. Vse to pa ni nič pomagalo. Nekateri od teh so v svojih okrajih svojim volivcem razglasili razgovore, ki so jih imeli s Pašićem. Celokupen položaj v radikalni stranki je tak, da vse izgleda, da je nastopilo popolno razsulo. Tega mnogi ne marajo ter še vedno upajo, da bodo po 8. februarju s pomočjo terorja in oblasti lahko ohranili enotnost stranke.

ZIVKOVIČEVA AFERA.

Belgrad, 4. febr. (Izv.) Z ozirom na ponovno nastopanje Ljube Živkovića v političnem življenju pišejo današnje »Novosti« sledeče:

»Ponoven pojav Ljube Živkovića v političnem življenju je izzval živahne komentarje v političnih krogih in med prebivalstvom. Tudi pri radikalih je vzbudil zanimanje. Po neki verziji je Živković kandidat skupine dr. Laze Markovića, ki namerava nevtralizirati Jovanovićevo vpliv v radikalni stranki. V prilog te verzije govori tudi okolnost, da je Živković pred 20 leti zapustil javno življenje radi velike afeze z likvidacijo dedščine Obrenovićeve v Romuniji. K tej vesti smo izvedeli, da je precej resnična in da gre za veliko Živkovićevo afero. Gre za dedščino Velimira Todorovića za nezakonskega sina kneza Mihajla Obrenovića. Velimir Todorović je imel velika posestva, ki jih je malo pred smrtjo zapustil državi. Likvidacija in izvršitev te oporoke je bila poverjena Ljubi Živkoviću, ki jo je izvršil na tak način, da država ni dobila niti vinarja, on pa je postal težak milijonar.«

SKLEP PREDSEDNIKOV VOLIVNIH KOMISIJ NA HRVATSKEM.

Zagreb, 4. febr. (Izv.) Včeraj so imeli predsedniki volivnih komisij za področje sodnega stola v Zagrebu konferenco. Razpravljali so o tem, kakšno stališče naj zavzamejo, če ne bodo na voliških postavitvah vse skrinjice, ki jih je središče potrdilo. Soglasno so sprejeli sklep, da v slučaju, če ne bodo vse skrinjice postavljene, ne bodo izvedli volitev, ker bi bile take volitve protizakonite in oni nočejo nositi odgovornosti.

Pošteni Slovenci!

Pred volitvami so sklenili nasprotniki razširiti še druge laži najostudnejšega značaja. Agitirali bodo s tem, da duhovniki ne smejo kandidirati, da so liste S. L. S. neveljavne, da je papež telegrafično prepovedal katoličanom voliti našo stranko, da se je dr. Korošec odpovedal kandidaturi itd. itd. Objavljali bodo tozadavne telegrame iz Belgrada, Rima, itd. itd. Vedite, da so vse to brezstidne laži in falzifikacije, kakor so bile one o Radiću iz »Moskve«. Žerjavci se ne bodo ustrašili najogabnejših laži in potvorb!

Vi pa pojdite mirno vsi do zadnjega volit, nasprotnemu časopisju niti besedice ne verjamite, in vržite vsi svojo kroglico po deželi v 1, v Ljubljani pa v četrto skrinjico, na kateri je napisano: dr. Anton Korošec!

ITALIJANSKE VESTI.

Rim, 4. januarja. Ministrski predsednik Mussolini je imenoval komisijo osemnajstoric, ki ima nalogo proučiti vprašanja, ki prihajajo v poštev pri izpremembi državne ustave.

Povodom volitve v odvetniško stanovsko organizacijo je dobila vse mandate protifašistovska lista. Večina je znašala 75 glasov. Izid tega glasovanja se smatra za znamenje, da se inteligenca vedno odločneje odmika od fašizma.

Na dnevnem redu je še vedno vprašanje uradnih draginskih doklad. Vlada je te doklade sklenila, a višje finančno uradništvo se sedaj baje brani, da bi izvršilo potrebne priprave. Po drugih vesteh je pa dokladam nasproten finančni minister. Toliko pa je gotovo, da zaenkrat ni zadostnega kritja.

Iz Washingtona prihajajo poročila, iz katerih se da sklepati, da namerava Amerika pritisniti na Italijo zaradi plačila njenih dolgov. Načelnik senatske komisije Borah je poslal zakladnemu tajniku Mellonu pismo, v katerem vpraša, če je Italija že podala načrt o plačilu dveh milijard dolarjev, ki jih dolguje Združenim državam.

GIDANJE AVENTINSKE OPOZICIJE.

Rim, 4. jan. Včeraj se je sešel vodilni odbor aventinske opozicije. Sklenili so, da pozovejo vse svoje skupine, da pošljejo svoje zastopnike v odbor, ki naj pospeši in uredi sodelovanje krajevnih odborov opozicije. Dalje so sklenili, da ustanove odbor za obrambo državljskih svobostin; odbor bo prevzel zaščito vseh, ki jih zadene samovolja političnih oblasti. V odboru bodo brezplačno sodelovali juristi in odvetniki vseh opozicijskih skupin.

ZA STANOVANJSKE HIŠE.

Budimpešta, 4. febr. (Izv.) Mestna občina je sklenila najeti posojilo v znesku 5 milijonov zlatih kron za zgradbo stanovanjskih hiš.

URADNE URE NA ČESKEM.

Praga, 4. febr. (Izv.) »Bohemian« poroča, da namerava vlada določiti delavni čas za urade na 7 ur.

ŠTEVILO URADNIŠTVA V ITALIJI.

Rim, 4. febr. (Izv.) »Messaggero« poroča, da pride v Italijo na 80 oseb en uradnik. Stroški za uradništvo znašajo 5 milijard lir na leto.

ZELEZNIČARSKA ZAHTEVA ODBITE.

Sofija, 4. febr. (Izv.). Delodajalci so zahteve železničarjev odbili.

REVOLUCIJA V SREDNJI AMERIKI.

Nikaragua, 4. febr. (Izv.) V Srednji Ameriki so se pojavili revolucijski nemiri. Posebno hudo je revolucijarno gibanje v republiki Honduras.

FRANCOSKO POSLANIŠTVO PRI VATIKANU.

Pariz, 4. febr. (Izv.) Francoska zbornica je sprejela predlog, da se obdrži pri Vatikanu poseben zastopnik za Alzacijo.

PRISPEVAJTE ZA

LJUDSKI SKLAD

PRISPEVKE SPREJEMA TAJNIŠTVO SLS LJUBLJANA (JUGOSLOV. TISKARNA)

Poštnega čekovnega urada štev. 11.475

Takozvani »republikanci« v pravi luči.

Na svetu so čudni ljudje in eden takih je tudi g. Prepeluh. On misli, da se mora okoli njega sukati svet, pa naj velja kakoli hoče. Za to ceno bi dal vse, svoj značaj, prepričanje, pa tudi svojo republiko, o kateri sedaj misli, da ga bo postavila v središče vsega političnega sveta. Leta in leta je bil socialdemokrat. Tam pri socialpatriotih so pa bili nekateri okretnejši nego g. Prepeluh in so pri volitvah l. 1920 potisnili njega na tako mesto, da ni bil izvoljen. To je tega značajnega borca za svete ideale tako užalilo, da je takoj spoznal vso gnusobo socialno-demokratske stranke in ji obrnil hrbet. Več kot deset let je bil eden glavnih stebrov jugoslovanske — ne slovenske — socialdemokracije; ko pa ni dobil mandata, je užaljen odšel in začel svojo karijero na gospodarskem polju. Tu se mu je dobro obneslo. Pri tiskarni in v zadružništvu mu je sijajno neslo — seveda, vnet in pravoveren zagradar mora biti kraljevsko plačan.

Istočasno se je jel tudi pridno sukati in smukati okoli SLS. On je bil pripravljen in odločen, da vstopi v SLS, da piše in izdaja list in tako dolgo, kakor hoče to SLS. To so namreč značajni ljudje in rojeni za ljudske voditelje. Ali ni res, gosp. Prepeluh? Takrat je gospod Prepeluh še mislil, da se lahko kar tako čez noč pride pri SLS do mandata.

Začel je z listom. Kako in na kak način, to gospod Prepeluh vé. Tako delajo vsi značajni ljudje, ki o sebi menijo, da so poklicani vpeljati se v javno življenje po metodi one lepe zgodbe o ježu in lisici. Kajne, g. Prepeluh? Ko so nato prišle v leto 1923. skupščinske volitve, je hodil zopet z raznimi formulami okoli SLS, da bi vendar prišel do mandata. Na Kranjskem je prošil za vsaj dva mandata. Takrat je bila njegova teorija seveda drugačna nego danes. V tistih časih je značajni g. Prepeluh še havziral o enotnem nastopu organiziranega naroda. Narod, celoten slovenski narod mora pri teh volitvah nastopiti kot organizirana celota za doseg svojega cilja, svoje avtonomije ali federacije.

Naš narod boleha na tem, da ustvarja majhne strančice, ki morejo samo škodovati. Ali ni tako, značajni, nesebični in dosledni g. Prepeluh? V tistih časih mu je bila tudi SLS zastopnica slovenskega naroda in je hodila seveda po pravih potih. Takrat g. Prepeluh zopet ni prišel do mandata, ker je hotel takoj postati korporal, ne da bi bil tudi za frajtarja.

Kmalu nato je začel prihajati z raznimi pomisleki glede taktike in tudi začel v tem smislu malo pisati; dokler se ni z jokom v obeh zopet malo pokesal in izgovoril na druge. Srce mu je bilo užaljeno, ker še vedno ni imel mandata.

V tistih časih je začel malo gledati čez slovensko mejo in prikrito hvalisati kot edino rešilno in pametno abstinenco politiko. To je videl pri Radiću in je menil, češ mora že biti prav tako, ker moj bodoči gospodar hodi po teh potih. Vse je hotel takrat navezati na g. Radića. Kar ta hrvatski gospod dela in počenja, to bi morali tudi drugi, če je že tako brezpozgojne vdanosti za velehrvatsko politiko. Premurje naj postane hrvatsko — tudi

g. Prepeluh. In sedaj išče g. Prepeluh slovenskih ljudi, ki mu naj bi šli na lim, kakor so šli l. 1920 slovenski kmetje našim samostojnežem na lim. Takrat je bilo geslo: »kmet kmetala«, sedaj naj bo pa: »republika!« Pa naši kmetje-volivci so že enkrat plačali ceho, ko so šli za samostojneži, drugi je ne bodo več. To si g. Prepeluh lahko zapomni in zapiše v spominško knjižico. Kje pa so bili takrat Prepeluhovi ljubljenci in gospodarji, Radićevi Hrvatje takrat, ko se je v ustavnem odboru glasovalo o obliki države? Takrat bi imeli priliko dejansko pokazati, kako bodi v tej državi. Ni jih bilo od nikoder, pač pa so bili tam Slovenci. In ko pojde zopet za res, ne bo ne Radića ne g. Prepeluha — njega že radi tega ne bo, ker ne bo izvoljen. Ali se morda značajni in resnicoljubni g. Prepeluh še spomni malo nazaj na avgust in september preteklega leta? Saj ima izvrsten spomin tja do leta 1918 — seveda samo tega se ne spominja, kar mu ne more služiti. Ali ni takrat neki Radić, ki mu je sedaj vdani hlapec neki Prepeluh, uradno širjemu in širokemu svetu oznanjal, da on ni niti načelen republikanec? Ali bo morda to neki g. Prepeluh tajil? Tudi to je mogoče, ker je pri tem gospodu vse nemogoče mogoče. In ta neki g. Radić je sprejemal celo monarhijo v sedanji obliki in proglašal, da bodo morda vsenaokoli imeli že republike, pri nas pa monarhijo, pa bomo vsi tako zadovoljni! Pa ta neki g. Radić je tudi izjavljal, da je hotel z republiko vse nekaj drugega doseči nego republiko, on, ki ni načelen republikanec. Ali ni to abotno, nesmotno in politično bedasto? Radić je s svojo abstinenco politiko zagrešil največje hudodelstvo nad Hrvati in Slovenci. Nikdar ne bi bilo teh razmer med nami, če bi g. Radić pametno na parlamentarnem bojišču izgubil politično moč, ki mu jo je dal hrvatski narod. O tem sedaj seveda odvisni in značajni g. Prepeluh molči, kot riba v vodi, išče pa krivice druge. Kdo bi bil pa v tem slučaju, Vi velemodri in veleznačajni g. Prepeluh, kriv še hujših razmer, pod katerimi bi ječali Slovenci in Hrvati, če bi še Slovenci ostali doma za pečo? Na koga bi potem ta možakar valil krivdo? Zakaj je pa g. Radić prav do temelja izmenjal svojo politično taktiko, če je bila tako modra in tako zelo uspešna? Zakaj ni ostal do sodnega dneva doma? Pa značajni in učeni ljudje, kakor je gosp. Prepeluh, vidijo povsod prav in spoznajo povsod prave vzroke, kakor jim je bolj prav in bolj primerno.

Leta 1924. so bile zopet razpisane volitve in zopet je zamigljalo upanje za značajne in pametne ljudi, da pridejo lahko do mandata, samo po pravi formuli je treba seči; kaj preteklost, prava formula, g. Prepeluh, kajne, to je vse?! In g. Prepeluh je šel v Zagreb, padel na kolena, se izročil g. Radiću in prejel v njegovih očeh milost. V Zagrebu je zatrdil svojo pravovernost — katera faza je že to — in tam so postavili — Hrvatje — v sedanjem odločilnem trenutku tudi za Slovenijo in Slovence kandidatno listo, na katero so vzeli radi pravovernosti nekega g. Prepeluha, nakar ga mi opomnimo, ker ima za nekatere stvari tako slab spomin? Mi bi pa na vse to rekli: »Fej!« In tako bo tudi rekel 8. februarja slovenski narod. Taki ljudje kakor so neki g. Prepeluh in sodrugi, spadajo vse kam drugam, samo v javnost ne. Vse jim je slepilo, tudi republika, samo da bi priplezali kvišku. Kadar

Georges:

Dokumenti.

Ob preiskavah pri raznih sumljivih elementih in individuah so se našle različne listine, ki utegnejo biti važni dokumenti za protidržavno rovarstvo. Med temi papirji se nahaja tudi faksimile neznanega angleškega rokopisa. Iz raznih črk in tudi iz vsebine se da z nedvoumno gotovostjo dognati, da rokopisa ni pisal Anglež in tudi ne Amerikanec, kajti v njem ni niti ene pismenke, ki so nekatere tako tipične za Angleža in Amerikanca, pač pa se da sklepati, da izvira pisanje iz roke Jugoslovana, kajti pisava je taka, kakor jo uče po naših šolah, in tudi vsebina je taka, da bi se dala aplicirati na naše razmere. Tako se na primer v rokopisu govori o državnotvorni stranki in njenih namerah, kako bi se pravni nazori sodišč zenačili s pravnimi nazori javne uprave. Razprava o jakem zenačenju pa bi bila na Angleškem in v Ameriki popolnoma nemogoča in stranka, ki bi take stvari razpravljala, še bolj.

Rokopis oziroma njegov faksimile nima ne začetka ne konca; iz paginiranja pa je razvidno, da ju izvirnik ima. Tega izvirnika in komentarija zraven pa ni in ni nikjer. Jako verjetno je, da je slo oboje s spremnim pismom vred že za mejo. Po kakem potu, se ne ve. Po pošti najbrže ne, kajti naši vestni poštni uradniki nadzorujejo v sedanjih nevarnih časih ne samo inozemsko pošto, temveč po možnosti tudi domačo. — Ker se pa, kadar pri nas objavijo vsebino kaknega državi ali celo državotvorni stranki nevarnega dokumenta ali njegov faksimile, kar vsipljejo ori-

ginalna spremna pisma od naslovov, kamor so bili ti dokumenti poslani, na naše pristojne ali nadležne oblasti, v navzočem slučaju pa takega pisma niso prejela, se lahko z vso sigurnostjo sklepa, da je bil dokument odpisan na silno rafiniran način in da je prišel v skrajno nevarne roke. Da se prepreči morebitna nesreča, ki preti kateri je že državnotvorni stranki in torej tudi obstoj države, in ker ne vedo, kaj ta rokopis oziroma njegov faksimile pomeni, so ga dali na najboljše stroje odtisniti in razposlati na različne strani, da tudi občinstvo pripomore k odkritju v zgodovini morda edinega slučaja veleizdaje.

Saj je stvar nemara popolnoma nedolžna, toda previdnost je mati modrosti (njen oče sicer ni znan, iz česar bi se dalo sklepati, da je bila mati že enkrat neprevidna) in pri nas smo skrajno previdni.

Ker tebe uganke in rebusi zanimajo — saj jih rešuješ, kadar jih vidiš kje v kakem časopisu — in imaš tudi glavo za to, jaz pa ne, dam tebi tak posnetek faksimila. Morda prideš do časti in slave ali celo do gmotnih dmobrin z njegovo pomočjo. Jaz ti privoščim. Za moje mnenje pa nikar ne vprašaj.

S temi besedami mi je Munla Bekir izročil delikatni dokument, jaz ga priobčujem brez komentarja, ker nočem prejudicirati nobeni sodbi: — — — — — poln zaupanja v našo dobro stvar. Mislim, da naše stranka, stranka »sivih« (the Greys), ki smo jo krstili v svoji bistroumnosti za državotvorno, ni še nikoli tako trdno stala, kakor stoji danes, kajti za sabo imamo vso inteligenco, ki je iz vse duše prepričana, da je program naše stranke edino pravi. Ako smem verjeti svojim, do slednjega vzdihla udanim privržencem, pred-

vsem svojemu prijatelju iz šolskih let Mr. Fishponder-ju dalje Siru Pedlar-ju, našemu finančnemu in trgovskemu strokovnjaku, in Mr. Puller-ju ter drugim — in mislim, da jim smem z mirnim srcem verjeti — in če gredo vsi volivci voliti našo stranko, stranko »sivih«, nihče pa ne nasprotnih strank, nam je zmagala ne samo zagotovljena, temveč bo tudi sijajna in naš veliki mojster Sir Mac Preabedge nas bo pohvalil.

Mr. Joe Ottoman: Three cheers for Sir Crane!

Sir Crane: Še nekdo je, ki bi se mislilo, da sem ga kmalu pozabil, a ga nisem. To je lord great mayor Sir Littlebalt.

Mr. Joe Ottoman: Three cheers for Sir Littlebalt!

Sir Crane: Ne samo da je on naš pristaš, temveč je tudi najvišji upravni uradnik v našem dominionu ki je kot tak sicer vezan na določila zakona, toda on je kljub temu šel z vsem svojim aparatom na roko meni in našemu velikemu mojstru Siru Mac Preabedge ter našim političnim zaveznikom v Whitechapeleu.

Mr. Joe Ottoman: Three cheers for Sir Mac Preabedge!

Sir Crane: Very well, three cheers for Sir Mac Preabedge! On je tisti politični genij, ki se mu je posrečilo z raznimi dokumenti in pričami razkriti rovarstvo proti našemu narodnemu in državnemu edinstvu, rovarstvo Irea Mr. O'Ready-a v Graveltown-u, ga spraviti z njegovimi tovariši vred pod ključ, razpustiti njegovo stranko »rdečezelenih« (the red-green farmerparty) in udušiti njegovo časopisje. Res je sicer, da nam sodišča ne gredo na roko, toda čast, komur čast. Sir

Mac Preabedge in lord great mayor Sir Littlebalt (sebe tu nečem imenovati) bosta imela največ zaslug, da naši kandidati proderejo pri volitvah in da bodo vse opozicijske stranke, zlasti »črni« (the Blacks; clergy-party), »rdeči« (the Reds), »vijšnjevi« (the Blues), »zeleni« (the Greens), izdajalskih »belih« (the Whites), »rdeče-zelenih« (the Red-greens) in stranske vseh drugih kombinacij sramotno propadle in pogorele. Zatorej: three cheers for Sir Littlebalt and Sir Mac Preabedge.

Klici: Three cheers for Sir Littlebalt, Sir Mac Preabedge and Sir Crane.

Sir Crane: Besedo ima lord mayor Sir Flayer.

Sir Flayer: Vse to, kar nam je Sir Crane povedal, je silno lepo, toda res ni vse. Taki optimistični govori, kadar smo sami med sabo, prav gotovo niso umestni. Glejte, jaz sem pristaš Sira Crane-a, oziroma stranke »sivih« (the Greys) ne samo iz prepričanja, temveč tudi zato, ker mi stranka daje ek-sistenco. Toda bodimo odkritosrčni. Vsi, ki ste tukaj zbrani, občujete samo s svojimi ožjimi pristaši in ste zato zaljubljeni v svojo superiornost. Jaz pa občujem tudi s pristaši drugih strank, med katerimi jih je (nič se ne jezite) dosti več, s katerimi se da o takih stvareh akademično razpravljati, nego pri nas, ki večinoma čitamo samo svoja strankarska glasila, predvsem »The Morning-prayers« in »The English Nation« in sveto verjamemo, da je vse res, kar je tam zapisano, še celo tisto, kar zapíše Mr. Fishponder. Velikanska večina (če mi sploh smemo govoriti o kaki »velikanski večini«) si opozicionalnih časopisov ne una čitati, ker se

pa nanese prilika, tudi na vse pljuvajo, če jim to služi.

Slovenski volivci, ali se hočete res nekateri dati izrabiti, da bi tudi pri nas nekateri g. Prepeluhi izrabljali tudi geslo republike za sredstvo, da s tem popolnoma nekaj drugega dosežejo kot republiko.

Volivno gibanje.

Žerjavove volivne obljube.

Teh danes kar dežuje. Nebesa na zemlji obljubujejo Žerjavovi agitatorji ljudem, če bi ljudje volili narodni ploh. Obljubujejo železniške postaje, vodovode, uradnikom vse, kar jim tekom šest let niso hoteli dati, invalidom ureditev invalidnin, ki so jo s strmoglavljenjem Davidovičeve vlade onemogočili, posameznikom pošiljajo korupcijske priporočila, celo odlikovanja naj bi vplivala na volivce, da bi se omeščali in oddali glasove za Žerjavov narodni ploh. Ljudje pa se vsemu temu smejejo, ne samo ker poznajo cekinaste obljube, koliko so vredne, ampak tudi zato, ker noben Slovenec za nobeno ceno danes ni voljan s svojim glasom omogočiti še z naprejem korupcije samostojnih demokratov in nasilja njihove pretepaške lajbgarde. Vsi stanovi se zavedajo, da so v vedni nevarnosti, če bodo stali pod komando dr. Žerjava, zato komaj čakajo 8. februarja, da z volivnimi kroglicami napravijo konec nasilju Žerjavovcem in njihovemu slepomišljenju. Danes gre samo en glas po celi Sloveniji: ali za svobodo ali za nasilje? Za svobodo! Torej za skrinjice dr. Korošca.

Značilno za Žerjavove obljubkarje je, da skušajo mamiti celo tiste, ki so zavoljo Žerjavove politike prestali največ strahu, orožnike. Evo pismo, kakor jih pošilja Žerjavov osebni tajnik upokojenim orožnikom:

Kabinet. Prepis. Ministra šuma i rudnika.

Spoštovani gosp.

Gospod minister mi je naročil, da Vam javim, da bo takoj, ko se vrne v Beograd, sprožil vprašanje načelne in definitivne ureditve orožniških penzij, vsled katere so številne družine hudo prizadete. Istodobno bo za Vas in za Vaše drugove napravil korake na kompetentnih mestih in ni nobenega dvoma, da bo uspel.

Osební tajnik
Ministrow
Inspektor:
Mario Krmpotić.

Ljubljana, ... I. 1925.

Ekspozitura dr. Žerjava — pri žel. ravnateljstvu v Ljubljani.

V petkovi številki »Jutra« čitamo kar dva slavospeva na Žerjavovega ekspozenta pri ravnateljstvu državnih železnic v Ljubljani g. dr. Borka. Zanimiv je med drugim sledeči stavek: »Ko so morali slovenski tigri v svoje kletke nazaj, je vlada Narodnega bloka postavila dr. Borka zopet na staro mesto.« Pravilno bi se moralo glasil, da je dr. Žerjav hotel takoj imeti v Ljubljani g. dr. Borka, pa ni šlo. Še pri otvoritvi ljutomerske železnice je prometni minister Stanič izrecno povdaril, da se pri ravnateljstvu v Ljubljani ne bo izvršila nikakršna sprememba in se do sedaj tudi ni. G. dr. Borko je prišel nazaj le, ker je prejšnji direktor g. Vrečko »prostovoljno« od-

Mislil, da bo med nami takih političnih nevednežev malo.

Slovenski volivci pa pojdejo z SLS, ki gre v boj za popolno ljudovlado ljudstva in za popolno slovensko samostojnost v okviru naše države. Velikanska večina Slovencev se bo 8. februarja zbrala pod to zastavo. To stoji.

stopil, vsaj tako so poročali žerjavovi listi. Le malo manj domisljivosti o moči »Narodnega bloka« ali pravilno o »Jutrovcih« pri radikalnem ministru Staniču! Kako je pa g. Vrečko »prostovoljno« odstopil, o tem se bomo pa morda o priliki še pomenili.

»Jutra« hvali g. dr. Borka kot posebnega »strokovnjaka«. Ko bi čitatelji »Jutra« le videli koliko zabave in pomilovalnega smeha napravlja uradništvu pri ravnateljstvu njegovo delovanje, ki čitajo na aktih razna duhovita navodila in »strokovne« opazke. Jasno je, da je treba marsikak akt pred volitvami pa njegovemu ukazu »dobrohotno«, »po možnosti ugodno« itd. rešiti! Toda uradništvo pa dobro ve, da je treba akte reševati za vse enako pravično. Ali res misli gospod ravnatelj, da bodo samo taki prosilci kaj dosegli, za katere se zanima dr. Žerjav? Ali je treba prošnje »dobrohotno« in »ugodno« rešiti samo takrat, kadar to ravnatelj želi? Takega postopanja pošteni slovenski uradniki niso navajeni, ker jim je zakon in splošna dobrobit smernica za njihovo uradovanje. Sicer si pa vsak lahko misli, da so vse slične opazke na aktih namenjene samo za javnost, kajti akti romajo iz rok v roke in potem se lahko zve, kako se ravnatelj »zavzema« za osebo. Zato se ga pa potem lahko tudi na volivnem shodu v kazini posebno pohvali, da bo ves svet navdušen za dr. Žerjava, ki nam ga je podaril. Čitatelji »Jutra« naj pa vedo, da ima g. ravnatelj tudi take akte, ki niso namenjeni za javnost, na katere gotovo ne napiše »dobrohotno« in »ugodno« rešiti v prid osebi. Ali so morda akti o številnih premestitvah, ki so se sedaj izvršile, romali brez njegovih opazk v Belgrad? Kdaj je železniški odbor sklepal o imenovanju novih postajnih načelnikov, saj vendar § 32 Uredbe o organizaciji ministrstva za promet še velja? Sedaj samo še čakamo, kdaj bodo »dobrohotno« in »ugodno« na povleje Žerjavove stranke prišle upokojitve »p. v.« (politično nezanesljivih) uslužbencev, kakor je to pri raznih ravnateljstvih že v polnem teku. Morda bodo pa take dobrote delili šele po 8. februarju, železničarji bodo pa že 8. februarja povedali, da ne potrebujejo nobenih dobrot po Žerjavovi in ravnateljjevi milosti, ker imajo svoje pravice zajamčene v zakonu o drž. prometnem osebju, katerega bo pa nova vlada temeljito očistila raznih paragrafov, ki jih pod Pašić-Žerjavovo vlado ni bilo mogoče črtati.

Poglavje o g. dr. Borku s tem zaključujemo. Njegove osebne zaupnike, svetovalce in strokovnjake imamo pa zabeležene, da se pozneje pri obračunu ne bo kaj zmešalo.

Kaj je z uradniškimi predjumi na plačo? Razna ministrstva objavljajo v svojih službenih listih na prošnje uradnikov za predjumi na plačo, ki jim pripada po zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih, da so predjumi uradnikom ne more izplačati, češ, da ni zato potrebnega kredita. Vsem državnim uslužbencem povemo, da je to navadna laž, ki izvira le iz nesocialnega stališča sedanje

vlade napram državnemu uslužbenstvu. Kajti za predjumi na plačo državnim uslužbencem ni potreba nobenega kredita, ker uslužbenci predjumi vendar vrnejo. Razumljivo je, da država na ta način ne izgubi niti pare. Zato za predjume na plačo sploh ni treba kreditov, ampak samo malo razumevanja za točno izvajanje uradniškega zakona ter nekoliko socialnega čuta. Ker ima pa sedanja vlada vse preje kot socialni čut za uradništvo, kar potrjuje že dejstvo, da do danes ni izplačala niti enega predjuma na plačo, dasiravno bi ga lahko vsakemu izplačala brez ugovora in ker sedanja vlada zakonov sploh ne pozna — zato volimo vsi državni uslužbenci v Sloveniji SLS. — Državni uslužbenec.

Predstavniki in volivci, pozor! Nasprotniki bodo skušali z različnimi mahinacijami povoriti izid volitev. Tako so izdali sedaj svojim zaupnikom navodilo, da naj skušajo ustnik pri prvi skrinjici zamašiti z bombaževimi kosmiči. Tako bi kroglice ne mogle pasti v skrinjico. Za prvim zaupnikom bi prišel čez nekaj časa drugi, ki bi kroglice pobral in jih prenesel v Žerjavovo skrinjico. Predstavniki, prepričajte se večkrat, ali je ustnik nezamašen. Volivci, prepričajte se, preden potegneta pest iz skrinjice, ali je zdrknila kroglica v skrinjico. Ker je naša skrinjica prva, je najbolj izpostavljena tej vrsti volivne goljufije. Zato pozor!

V Sloveniji ni terorja. Vlada je odstavila župana iz Kanderš pri Vačah. G. župan Janko Zajc nosi to krivdo v oči narodnega bloka, da je zvest pristaš SLS. Kakor povsod, bo tudi tu dobro vplivalo nasilje na volivce. Sedaj ve vsakdo, kaj ga čaka, če bi zavladali teroristi za delj časa.

Vse je odpovedalo. Z dežele dobivamo vedno več pisem, da zaupniki SLS ne dobivajo pošte. Včeraj smo vse dopoldne telefonirali in na vse pretege, pa nismo več priklicali kot gospodično v centrali, ki se je kratko oglasila in — konec je bilo. Nismo več izabili glasu iz aparata tudi če smo zvonili pol ure. — Prišel bo čas, ko bomo mi odpovedovali.

Odlikovanja. Gospod okrajni glavar za ljubljansko okolico je delil včeraj svojim županom volivne kroglice. Poleg kroglic pa je gospod glavar izročil vsakemu županu ukaz, da morajo sklicati vse svoje občane, kar jih leze in gre, na veliko slavnost ob tej in tej uri tam in tam. Takrat se bo pripeljal gospod glavar in bo slovesno pripel zaslužnim možem dotične občine odlikovanja za zaslug. Po večini so to zaslug, ki so jih izkazali moške »naprednemu gibanju« v zadnjem volivnem boju. Gospod glavar bodo vse to pripenjanje izvršili v nedeljo in ponedeljek na praznik, da bo moglo čim več ljudi prisostvovati. Žerjav misli, da se bodo ljudje divili zaslužnim možem, šli vase in iz poželjivosti za »zaslugami« volili po svoje. Mi prav privoščimo vsem možem odlikovanja, toda, da je to pripenjanje izpremenjeno v volivni shod za žerjavovce, to je kar hočemo povdariti.

Zapr — ni zaprt. »Jutra« in njegova kupljena gospodarska ideja s posebno naslodo objavljata, da je Kamenarovič, ki je svoj čas »mladinom« povzročil precej neprijetnih uric, v Trstu v preiskovalnem zaporu. Konstatiramo, da neki »visok gospod« ni zaprt, ker se mu je posrečilo, izposlovati od krone svojo pomilostitev! Nadalje konstatiramo, da podpredsednik in administrateur délégué neke slovensko-hrvatsko-židovske banke ri zaprt, čeprav je bil leto dni v kazenski preiskavi radi obdolžitve goljufije, ker je bila preiskava — ustavljena —!

Volivni banket v Novem mestu. Dne 29. januarja t. l. smo imeli v Novem mestu veliko slovesnost, ker so prišli počastiti nas Dolenjce sam gospod minister Žerjav. Gospod minister so v Vindišarjevi gostilni v Kandiji naročili »banket«, na katerega so povabili do 60 oseb. Odzvalo se jih ni niti 20. Ko je začela popoldne prihajati »napredna« gospoda v visokih cilindrih, so naši ljudje vpraševali, ali bo kak shod ali kaj. Eden izmed gospodov je odgovoril: »Noben shod, ampak banket!« In res, jedli so in pili do 7. zvečer, ko je začela nekatere že glava boleti in so rekli: Dosti je tega! Začeli so odhajati. Enemu izmed gospodov je na cesti padel cilindar v blato. Začel je preklinjati ministra, zakaj ga je tako vpiljal, češ, raje bi mu izplačal tisto razliko, ki jo imajo državni uradniki dobiti še za nazaj. Od Žerjavovega vina ga pa sedaj le glava boli. — Stemburjev očka so bili tudi zraven; seveda, zakaj bi ne šli, ko imajo zeta za župana. Gospodom profesorjem pa tudi ni zametiti, če so se odzvali vabilu; dobro je, če se pri tej draginji dobi kozarec vina. Najmenitnejša asistenca pa je bil na ministrov avtomobil, ki je bil ves čas čakal, blagajno; v avtomobil sedelo gospod minister, glavar in še en spremljevalec, pa se odpeljalo. Ljudje so jim želeli srečno pot — enkrat za vselej. Žerjavov v Novem mestu nič ne potrebujemo. To je mogel minister Žerjav videti tudi iz zastav, ki so visele njem na čast: bilo jih je celih sedem! Torej, gospod minister — v Novem mestu za Vas ni kruha!

Tovariši, poštni uslužbenec! Spomni-mo se sedaj pred voltvami, kdo je maksimal naš draginjske doklade. Bili so to samostojni demokrati, ki se sedaj love za našimi glasovi. Gospoda Deržaja, predsednika organizacije nižjih uslužbencev finančne kontrole, ki jim je to večkrat v brk povedal, so premestili v Kruševac, da jim ne bo preveč krepko vesti izpraševal. Zdaj pridigujejo gospodje silno ljubezen do nas, toda v praksi je malo poznajo. Koliko imamo tovarišev, ki niso dobili dopusta, odkar živijo in delajo v kraljevini SHS. Spomnite se tudi na to, kako nekateri stanujemo. Do 8. februarja nas bodo vabili vsepovsod z »Velesenjenimi gospode«, po 8. nas ne bodo več poznali. 8. februar nam daje priliko, da tudi mi uporabimo svojo politično moč. 8. februarja vrzimo kroglice povsod v skrinjico dr. Antona Korošca, ki zagovarja pravice vseh Slovencev in tudi naše in se poteguje za to, da bi se vsem Slovincem bolje godilo nego doslej.

Vrhnika. Še nekaj o Žerjavovem shodu. — Zopet ena žrtev orjunaštva. — Kakor smo že poročali, je imel v nedeljo shod pri nas sam dr. Žerjav. Vrhničani, vajeni vseh mogočih stvari, bi to slavnost že pozabili, in vse bi šlo v starem redu naprej. Toda 50 orožnikov, zapiranje gostiln ob 8. uri in druge stvari, vse to daje povod, da se ljudstvo o tem pogovarja in razmišlja. Razmišlja, zakaj je Jelovškov knjigovodja Langof že v soboto telefonično naročil ljubljansko Orjuno? Zakaj niso aretirali orjuna Brenčiča, ki je do krvi pobil Vidmarja? Zakaj so pa aretirali nedolžnega akademika? Razmišlja, kaj je storil delavec Eržen, oče petih nepreskrbljenih otrok, da leži že tretji dan s strtimi rebri in zlomljeno roko v popolni nezvesti, pričakuje smrti? Vse to razmišlja naše ljudstvo in se odločno upira poljubljati Žerjavov bič; njegovih »500« pristašev pa prepušča »Jutra« v tolažbo bralcem in trabantom dr. Žerjava. Pripominjamo, da so se poleg ljubljanskih orjunccev najbolj odlikovali: Tolsti Jelovšek, pomočnik Brenčič, učitelj Schiffrer in še dva nevolivca, mlada pobiča, ki si jih tudi zapomnimo.

Fužine pri Zireh. — Modrosti okrajnega kandidata Lapajne. 28. januarja so sklicali demokratje in radikali zaupen shod svojih pristašev v Vidmarjevi gostilni na Fužinah pri Zireh. Kot sklicatelj sta bila podpisana župan Jezeršek z Oslice in učitelj Zirkelbach. Jezeršek, ki je bil izvoljen od pristašev SLS, je sedaj popolnoma vdnjal narodnim blokašem in je ves blažen, ker ga je zadnjič dr. Žerjav povabil k sebi v avtomobil in ga obiskal na njegovem domu. Kot glavni govornik je nastopil okrajni kandidat Lapajne. Razvijal je sledeče misli: Ko smo ustvarjali Jugoslavijo, smo mislili, da se bosta v njej cedila samo mleko in med. Ker tega ni bilo, je začela SLS hujskati proti državi. Zato je potrebno, da volimo »Narodni blok«, da se ljudje prisilijo k trdemu in smotnemu delu za državo. V naši državi je velika svoboda. Kdor ni zadovoljen z njo, naj gre v Italijo ali v Nemško Avstrijo. Svobodni smo po zaslugi Srbov in se jim moramo hvaležni izkazati s tem, da kažemo smisel za narodno edinstvo. Klerikalci so sami avstrijakanti in jim je samo Rim ideal. Par trenutkov potem je pa pohvalil papeža v Rimu. Napadel je tudi Radiča, ker se družil z največjimi sovražniki Jugoslavije, z Rusi, a je kmalu potem zagovarjal cirilico proti latinici, češ, da piše cirilico 200 milijonov bratov Slovanov. Tako se je lovil venomer, kakor pes za repom, ker so mu naši krepko ugovarjali in ga parkrat spravili v zadrego. Ko ga je nekdo vprašal, kakšna svoboda je to, da sodišče ljudi izpušča, policija pa zapira, je kandidat izrazil mnenje, da so sodniki pristranski in ko smo ga opozorili na člen 104. srb. kaz. zakona, se je postavil na stališče, da je vlada več kakor sodišče. Izjavil je dalje, da tudi, ako »Narodni blok« 8. februarja ne zmaga, ne bodo dali vlade iz rok. Medklie: Glejte jih demokrate! Obljubil je tudi za slučaj zmage dr. Žerjava živinozdravnika v Zireh. Za kandidatoma je spregovoril učitelj Zirkelbach. Najprej se je gibal po svojih stroki in je ves blažen pripovedoval, da imajo otroci največje veselje z učenjem cirilice, in da bi bilo najbolje, ako bi se »Jugoslovanska tiskarna« v Ljubljani po prevratu takoj razbila. Spustil se je tudi v prerokovanja in je menil, da bo dr. Kramar v logaškem okraju zmagal. — Na shod je prišlo vsega skupaj 21 ljudi, a teh jih je 10 SDS, ostali so bili pristaši SKS in SLS. Lapajnetovim in Zirkelbachovim originalnim nazorom o svobodi in kulturi so ugovarjali samo pristaši SLS, za kar so dobili od najnovejših prijateljev Rima primerek »farski agitatorije« in podobne. — Seveda se bomo 8. februarja dobro premislili, voliti ljudi s takimi hlapčevskimi in nasilniškimi nazori, kakor sta dr. Kramar in Lapajne.

Kočevje. Sedanja volivna borba je tako zabavna, da nam je žal, ko čas že poteka. Za zabavo skrbi naš okrajni kandidat radikalno-demokratske zveze odvetniški koncipijent g. dr. Sajovec. Mladi

dišča in ta so pustila Sira Crane-a in njegove pomagače na cedilu in nas nesmrtno blamirala. Tako je Sir Crane skrbel za agitacijo v prid opozicijskih strank, ki je po zaslugi njegovih in Sir Littleballovih ukrepov že izvršena tako, da so se največji omahljivci odločili, toda priznati moramo, da ne v naš prid. In tako bodo zopet zmagali z večino, — saj sami veste, kdo. O krivdi našega poraza je zastoj vsaka debata. Naj nam raje kdo svetuje, kako bi našo stranko v naših dveh dominionih zopet povzdignili — takoj po volitvah ni treba vreči puške v koruzo — in ji pridobili ugled in moč ter si tako izbojevali upravičenost do častnega pridevka, ki smo si ga nadeli, do pridevka državotvornosti.

Mr. Joe Ottoman: Three cheers for lord mayor Sir Flayer!

Sir Crane: Mr. Fishponder ima besedo.

Mr. Fishponder: Jaz sicer nisem jurist...

Klici: Vemo, vemo; ampak tudi sicer ne...

Mr. Fishponder: ...jurist, kakor pa razumem, nam je največ škodilo to, da so sodišča drugačnih nazorov nego upravne oblasti. Mislim, da je najbolje, da po volitvah — zdaj je že prepozno — poskrbimo za enotnost pravnih nazorov pri sodiščih in upravnih oblastih. Po mojem bi bilo najbolje ustanoviti v Gravtownu in v City tečaj za od zakonov neodvisne sodnike. Poleg tega bi imeli ti tečajni oddelke za morebiti potrebne dokumente in inteligentne priče in...

Mr. Joe Ottoman: Three cheers for Mr Fishponder.

boji, da bi je »ne zmešali«. So pri nas tudi ljudje, ki se tega ne boje, a se nas držijo, le zaradi kruha in dobička; taki ljudje pa niso zanesljivi. Imamo torej potemtakem dosti pristašev, ki jim ne smemo zaupati.

Klici: To ni res! Ven vrzite pesimista in omahljivca.

Sir Flayer: Gospoda! Dajte si vendar dopovedati. Pri volitvah bo naša stranka propadla in bo izgubila tudi mandat v City, ki ga je do sedaj imela. Če hočemo stranko ohraniti, moramo razmišljati o vzrokih, ki so jo priveli do propadanja. Po mojem mnenju je vsega kriv Sir Crane.

Sir Crane, mr. Fishponder: To ni res.

Sir Flayer: Ne vem, zakaj se slepite. Poglejte vendar malo v zgodovino stranke. Kakor veste, sta stranko ustanovila Mr. John German in Mr. John Hiller kot narodno stranko in pod njima je stranka zacvetela. Ko pa je nastopil Sir Crane s svojimi prijatelji, je stranka začela propadati in se je razdelila v »cockboys« in »aldermen«. Prelom pa takrat še ni bil očiteljen, a je kmalu po smrti Mr. Germana postal in »aldermen« so ustanovili svojo stranko pod starim imenom. Poleg teh dveh pa je nastala še stranka »vijnjivih« (the Blues), četrti pa so prestopili v stranko »belih« (the Whites). Sir Crane, da si opomore, je ustanovil tudi sekcijo »zelenih« v okrilju svoje stranke, ta sekcija pa danes nastopa pod vodstvom Sira Flayera kot samostojna stranka. Zadnje čase je začel Sir Crane s pomočjo svojih kratkovidnih ljudi postopati na neke posebne manire, ki jih ljudje niso pričakovali in si jih tudi ne pustijo dopasti. Obrnili so se na so-

politik se mnogo trudi, da bi radikalom pokazal vse svoje silne zmožnosti, ki jih v JDS in SKS, kjer je tudi po nekaj časa vedril, ni mogel razviti. On sam trdi, da je sedanja volivna borba za njegovo politično karijero odločilnega pomena, kajti, tako namiguje sam, sedaj naj se pokaže, kdo kdaj zasede v Sloveniji vojniški prestol radikalije, ali on ali g. dr. Zupanič. Volivni uspeh naj odloči v duelu dr. Sajovca in dr. Zupaniča. Zato so pa vsa sredstva dobra presrečnemu kandidatu, samo da bo več kroglic. Še preden se prične shod, že romajo litri na mizo. Dopoldne kuhano vino, popoldne pa štefani. Vse pa plača širokogrudni kandidat dr. Sajovec. A kar bi s pijačo dosegel, skvari nesrečni politik z govori. Zato odhaja čisto slabe volje s shodov. Samo par nesreč naj omenimo. Na shodu v kočevskih Cvišarjih je g. kandidat slikal veliko skrb radikalne vlade za kmetijski stan, češ: »Glejte, koliko živine se je eksportiralo, koliko krav, bikov, telet.« »Nur die Esel sind zurückgeblieben.« mu zakliče mlad Kočevar, ki mu je bilo že preveč poslušati tako ironijo na sedanji položaj docela zastalih kmetijskih produktov. Druge je govoril, da je njegov ideal, stvoriti kolikor mogoče veliko državo, zato da potrebujemo krepkejših finančnih sredstev. »Torej,« mu zakliče kmet, »nam hočete še večje davke naložiti!« Ko mu je ob njegovih izvajanjih zaklical v Grčaricah župnik, da ne poroča resnice, tedaj mu zakliče dr. Sajovec: »Der Pfarrer gehört in die Sakristei!« Župnik mu vrne, češ: »Der Advokat gehört in die Kanzlei.« in ko se dvigne še nekaj poslušalcev proti težko obiskanemu kandidatu, tedaj zakliče dr. Sajovec v vrste kmetov nad vse značilno: »Der Bauer gehört in den Stall.« To pokaže vse misljenje g. koncipienta o priprostem ljudstvu. Pa še več! G. kandidat se rad pobaha, da je denaren in da njemu ni za poslanske dijete, češ, od že jutraj, ko se zbudi, najde pod blazino 400 Din vsaki dan. Kaj šele čez dan s svojim zaslužkom kot odvetnik in s posestvom. Tokaj so po shodu sklenili kmetje: »Ne volimo g. dr. Sajevca, da mu ne bo treba pustiti srečne blazine, ko bi moral v Belgrad.« V tem tonu gre naprej, zato ga v vsaki občini, kamor se g. kandidat namenil, radi sprejmejo posebno gostilničarji kakor tudi možje, ki so rado vedni na novo potezo g. dr. Sajevca v prilog radikalno-demokratske politike. Mnogi pa celo trdijo, da g. dr. Sajevc ni tako nesrečen v svojih govorih, pač pa da je on tli politično premeten in misli le upropastiti dr. Žerjava, ker več bi nam ne mogel nikdo škodovati kot naivni dr. Sajovec.

Brežice. Te dni se je tudi pri nas oglašil sokolski heroj dr. Pivko. Priredil je shod v dvorani »Narodnega doma«. Navzročih je bilo 123 oseb. Dr. Pivko je govoril zelo tiho, kar je dr. Zdolšek pozneje opravičil z veliko utrujenostjo kandidatovo. Kot demokrat je razvijal dr. Pivko jako čudne misli o vrednosti glasov in je trdil, da ni pravilno, da 800 hribovskih glasov prav toliko zaleže kakor 800 meščanskih. Dotaknil se je tudi najbolj občutljive točke na svoji osebi, carzanske afere in je rekel, da ne pozna iz te afere nobenega invalida in da se pri njem še ni zglasil nobeden od rodbin pri Carzanu padlih Bosancev. Povedal je tudi, kaj misli vse v parlamentu doseči in poudaril parkrat, da je nepodkupljiv. Posebnega vtisa njegov nastop ni napravil, ker ga ni bilo celo v naši dvorani, ki ni bogve kako velika, skoro nič čuti.

Pašić prekosil samega sebe. Kakor poroča »Jutranji list«, je na radikalnem shodu v nedeljo 1. februarja v hotelu Paris v Belgradu govoril tudi Nikola Pašić. Iz poročila je razvidno, kako se je dopisnik, ki velja za enega najboljših v Belgradu, trdil, da razbere iz različnih: »Onda je kazao Davidović,« »pa je kazao dr. Korošec,« »pa je rekel Radić,« »pa sam kazao ja,« »pa smo kazali radikalni,« rdečo nit, da so hoteli radikali obdržati oblast za vsako ceno. V svoji senilni zlobudravosti je pa izrekel tudi tole modrost: »Kad je trebalo, da udje Bugarska u rat protiv Austrije i Madžarske, ja sam rekao: Prije čemo nešto odvojiti za Bugarsku, jer sam mislio, to neće sasvim propasti i nekada čemo to ipak uzeti.« (Smeh, smeje se celo sam Pašić, živio in aplavz.)

— Glasovalni seznam je založila tiskarna Tiskovnega društva v Kranju in se dobi pola po 1 Din.

Dne 8. februarja

oddajmo VSE glasove predstavitelju Slovenije

DR. KOROŠCU

Na Kranjskem in Štajerskem je njegova skrinjica

1. — prva — 1.

v Ljubljani

4. — četrta — 4.

Vsak volivec, ki ostane doma, glasuje za Žerjava in centralizem.

Kdor ti svetuje: ne hodi volit — ne poslušaj ga! Žerjavov agitator je.

Bodi v nedeljo pripravljen na povodenj laži! Ne poslušaj, temveč pojdi na volišče.

Spusti kroglico v prvo skrinjico, le v Ljubljani v četrto!

Vsako grožnjo si dobro zapomni in si preskrbi pričo! Grožnje so težko kaznive!

Pojdi na volišče v družbi s somišljeniki! Morda boš potreboval pričo.

Beli slovenski Ljubljani.

Ljubljana ni le geografično in gospodarsko središče Slovenije, temveč je bila vedno tudi nositeljica in najtrdnjša opora svobodoljubne slovenske misli, odkar smo se začeli politično zavedati. Za časa francoske okupacije se je zbiralo v Ljubljani okrog barona Zoisa vse, kar je sploh tedaj slovensko mislilo in čutilo. L. 1848. se je postavila Ljubljana na čelo slovenskega boja za politično in kulturno svobodo prebuditelja se slovenskega naroda in če se je pozneje preselila za trenutek inicijativa tudi na Dunaj, v Celovec ali kam drugam, vselej se je Ljubljana takoj zavedla svojega naravnega poslanstva in se še s tem večjo vnetostjo zagnala v boj za najvišje ideale celokupnega Slovenstva, to je za politično in kulturno svobodo slovenskega naroda in zedinjene Slovenije.

To častno nalogo je vršila bela Ljubljana skoro polstoletja, dokler ni zavladovala nad Ljubljano zlahta, ki se je imenovala »napredna«, v resnici pa je bila nazadnjaška v gospodarskem in socialnem oziru. Toda v političnem oziru so ti stari »naprednjaki«, katerim sta načelovala Hribar in Tavčar, varovali vsaj idejo narodne in kulturne svobode, se borili zoper politično reakcionarstvo avstrijske birokracije in sveto čuvali program zedinjene Slovenije.

Kako drugačni pa so Hribar-Tavčarjevi politični nasledniki! Osebnostnim in po večini nesebičnim staroliberalnim političnim voditeljem so sledili ljudje, ki so začeli z Agromerkurstvi in katerih prva izpričevala, pridobljena v javnosti, so bila popisana z najbolj umazanimi aferami in grdobijami, pričeni z »nacionalizacijami« Trboveljske premogokopne družbe, Kazine, Bambergove tiskarne, goljufijami pri koroškem svinecu in plebiscitnem fondu itd. itd. Ti ljudje so prvi brez sramu šli preko najbolj samoobsebi umevne stare slovenske zahteve, da mora biti človek, ki hoče v javnosti nastopati, nesebičen, da ne sme biti obremenjen z nobenimi sumljivimi aferami denarnega značaja in da ne sme politike izrabljati v lastno obogatitje in milijonske spekulacije.

Kakor na svoje poštenje, tako je bil Ljubljani vedno ponosen na to, da koraka na čelu bojevnikov za slovenske narodne pravice. Sto in stokrat je šel v boj za svojo narodno pravdo in ni klonil nikdar pred nikomur. Kljuboval je vedno in vsakomur, kdor ga je hotel pod kakršnokoli pretvezo preslepiti v njegovi slovenski narodni časti, kajti njemu so bile slovenske narodne pravice vedno daleč, daleč pred trenutnimi materialnimi dobrinami. To nam dokazuje vsa politična zgodovina Ljubljane zadnjega pol stoletja in tej slovenski narodni zavesti se ponosni ljubljanski Slovenci tudi danes ni izneveril, danes, ko bje celokupni slovenski narod svoj eksistenčni boj. Ves narod je danes na nogah, da brani svoje temeljne človeške pravice, svojo rodno grudo in svoj materni jezik in zato je izključeno, da bi se na svojo slovensko narodno zavest tako ponosna Ljubljana uklonila klik, ki trguje z najvišjimi slovenskimi narodnimi dobrinami zgolj v utroho svojega nenasitnega pohlepa po denarju in oblasti. Očetovala je ta klika velesrbski vidovdanski ustavi, ki je odvzela narodu vso, že od Nemcev težko priborjeno samoupravo in zopet razdelila po sedemdesetletnih težkih bojih l. 1918. končno doseženo zedinjeno Slovenijo, denuncirala fašističnem nasilnem mogočnem slovenski denarni zavod in upropastila s tem stomilijonske narodne

vrednote, delnice »nacionaliziranih« podjetij prodajala za ogromne dobičke nazaj Italijanom, Nemcem, Madjarom in Zidom, sistematično demoralizirala s svojim tiskom zdravó slovensko ljudsko dušo, ubijala najvišje slovenske kulturne zavode, za katere smo se borili pol stoletja samo zato, ker se niso hoteli udinjati njihovim temnim spekulacijam, pači in smeši po svoji »štampi« naš lepi materni jezik, ubija in davi utrditev naših gospodarskih zavodov, ker so najtrdnjša opora Slovenstva, posrbuje šole ter urade in veliki mojster te klike je izjavil opetovano, da ne more podpirati nobenega zavoda (univerze), ki tudi samo indirektno okrepuje Slovenstvo. To je dejstvo v dobesedni obliki in za to so na razpolago najodličnejše priče! Ne, na svojo slovensko narodno zavest tako ponosna Ljubljana se ne bo uklonila klik, ki se v dosego svojih temnih spekulacij hočejo pod sleparskimi gesli poslužiti slovenskega Ljubljančana, da izroče Slovenijo z njeno prestolico vred v neomejeno izkoriščanje ljudem kakor so Lazica Marković, Rade Pašić in Velizar Janković, vrednih današnjih drugov naših »mladinov«. Ne, Ljubljana bo korakala kakor doslej na čelu slovenskega naroda in mu ne bo padla v odločilnih trenutkih za hrbet. Ljubljana je bila, je in bo na čelu svojega slovenskega naroda.

Od nekdanj je bila Ljubljana ponosna tudi na svojo svobodoljubnost. V največjo čast si je štel Ljubljančan vedno to, da je napreden, svobodoumen in svobodoljuben. Tudi danes je še isto, zato je več kot gotovo, da se ne bo izneveril tej svoji tradiciji in da bo 8. t. m. ponosno korakal k obračunu z nasilnimi nazadnjaki, ki tako brezobzirno teptajo v blato vsa polstoletna gesla in ideale slovenskega Ljubljančana. Kako glasno je zavrelo po vsej svobodoljubni Ljubljani, ko je nemška dunajska vlada samo enkrat razpustila svobodno in zakonito izvoljeni občinski svet ljubljanski, a v Jugoslaviji politični dediči svobodoljubnih voditeljev ljubljanskega meščanstva gazijo brez vsakega ozira svobodno voljo svojih someščanov in samo v zadnjih štirih letih so razpustili svobodno izvoljeni ljubljanski občinski svet večkrat, nego so ga tuji oblastniki poprej v celem stoletju. Ne uničujejo in ubijajo le svobode izražanja, temveč tudi svobodo mišljenja. Najbolj zagrizena nemška vlada ni tako kruto in pobesnelo preganjala slovenskega uradništva, kakor ga preganjajo »mladini«, katerim se ne smilijo niti nedolžne družine. Kak vris je bil včasih, ko se je kak »napreden« učiteljski kričar preveč zamrzl ljudstvu in je to zahtevalo njegove premeštitve, danes ubijajo in uničujejo, zapirajo in polivajo z gnojnico prve naše kulturne delavce samo zato, ker po večini ne marajo prodati svojega poštenega prepričanja protislovenski klik, ki za Judežve groše, izvirajoče iz koruptnih bank. Skratka: politični dediči nekdanjih voditeljev napredne in svobodoljubne Ljubljane so danes naravnost pobesneli valpti najreakcionarnejšega terorizma in korupčnega absolutizma, tako da se na stežaj odpirajo oči že v največjih predsodkih vzgojenemu Ljubljančanu. Slovenska, res napredna in svobodoljubna Ljubljana vre, v njej se kopiči gnev, kakor se more kopičiti le v prevaranih poštenjakih in ta gnev bo izbruhnil na dan 8. februarja s tako enodušnostjo, da bo za vedno izginila iz Ljubljane nazadnjaška »mladinska« klika.

Ljubljana, tvoj dan prihaja, da se zopet ponosno postaviš na čelo slovenskega naroda, kateremu si častno načeljevala toliko desetletij, tvoj dan pri-

haja, da rešiš svojo čast in najbolj vidno streš zajedalec, ki sramoti doslej pošteno slovensko ime daleč preko slovenskih mej, tvoj dan prihaja, da zmagošlavno manifestiraš za moža, ki vodi že toliko let celokupni slovenski narod v njegovem boju za kulturno, politično in gospodarsko svobodo Zedinjene Slovenije, to je za našega dr. Antona Korošča, ki mora biti kot voditelj slovenskega naroda z ogromno večino izvoljen v prestolici Slovenije. Kakor gre celokupni Zagreb brez razlike kulturnega naziranja ali stanovskih interesov v teh usodepolnih časih na čelu Hrvaške za voditeljem hrvaškega naroda, tako mora prestolica poštene in svobodoljubne Slovenije rasti svojo čast in se na čelu Slovenije postaviti za voditelja slovenskega naroda. Kdor bo 8. t. m. pod kakršnokoli pretvezo rušil našo enotno in samo slovensko fronto v Ljubljani ali pa strahopetno ostal doma, je izobčen iz slovenskega občestva in osramočen pred narodom, ki bje svoj eksistenčni boj. On je njegov izdajalec.

Za pristaše SLS je volivna dolžnost!

Niti en pristaš SLS v nedeljo, 8. februarja, ne sme ostati doma. Naša skrinjica je po deželi PRVA, v Ljubljani pa ČETRTA! Nasprotniki bodo lagali in begali volivce bolj kakor kdajkoli dosedaj. Ne verujte jim nič! Ne verujte ne njihovim letakom in tiskovinam, ne njihovem hujskanju!

Dr. Žerjav pričakuje samo od tega vsaj reven samecat mandat, če bi naše odvrgli od volitev, ali bi se pa naši dali zbegati. Zato je pri svojih zadnjih potovanjih nagovarjal župane — en tak slučaj nam je po pričah dokazan — naj vplivajo na naše volivce, da ne bi šli volit.

Čujte, neizvoljeni minister, pa skuša odvrgni volivce od njihove glavne državljanske pravice.

Zato pa bodi pri teh volitvah udeležba tako velika, kakor še nikoli dosedaj. Od naše nediscipliniranosti ne smejo za nobeno ceno pridobiti nasprotniki.

Zato kot disciplinirana armada vsi do zadnjega volivca na volišče.

Čim večja udeležba, tem hujsji bo poraz nasprotnikov.

Uboga mati Slovenija!

Ponarejen »Slovenec«.

Naši politični nasprotniki nameravajo izdati v soboto ponarejeno izdajo »Slovenca«. Tisti »Slovenec« bo na videz tak, kakoršen je naš list.

V tem ponarejenem »Slovencu« bo stalo, naj ostanejo naši volivci doma!

V ponarejenem »Slovencu« bo stalo, da je opozicija sklenila ne udeležiti se volitev!

V ponarejenem »Slovencu« bo stalo, da je papež prepovedal SLS kandidirati!

Takim lažem ne smete verjeti! »Slovenec«, ki bo priporočal ljudem, naj ostanejo doma, ni naš »Slovenec«, ampak grda in ostudna demokratska potvorba!

V nedeljo vsina volišče!

Dopisi.

Nova mesto. Med agitatorji narodnega bloka se bori za prvenstvo med drugimi tudi g. dr. Gregorič, okrajni sanitetni referent. Za pomočnika izrablja svojega razkuževalca, čigar delovanje obstoji po zakonu v zatiranju nalezljivih bolezni, ne pa v raznašanju lepakov in časopisov. Komandiral ga je za tajnikovega namestnika krajevne blokaške organizacije, namesto da ga vporablja za službo, v katero ga je postavila zdravstvena oblast. Tako mora na njegovo povelje agitirati na shodih ter nabijati plakate v bolj oddaljeni okolici, dočim dr. Gregorič sam vrši agitacijo doma pri pacientih kot uradni zdravnik. Vedno ga pa seveda ni doma in takrat mora zopet desinfektor zabavati bolnike, da ga potrpežljivo čakajo in pričakajo. Apiliramo na g. inšpektorja narodnega zdravja, če je dovoljeno, da se desinfektor kot uradna oseba izrablja za delo, ki mu po zakonu ni predpisano.

Iz Ambrusa. Dne 1. februarja nas je posetil g. minister n. r. Niko Zupanič. Zjutraj se je peljal skozi vas in dal avto, da pride popoldne nazaj in da bo imel v gostilni pri Vidmarju pri kozarcu vina kratek razgovor. No iz Hinj je komaj odnesel zdravo kožo. Preden je prišel v Ambrus, se je pa pokvaril avto tako, da bi bili morali gospod iti peš, da ni prišel neki voznik, ki je pripeljal gospoda do Vidmarja. Avto in šoferja so pa otroci pririnjili v vas v njihovo zabavo. Ker ni bilo v gostilni nobenih gostov, so začeli na njegovo prošnjo zganjati skupaj razne radovedneže in take, ki radi zastoj pijejo. Tako so spravili skupaj kakih 20 oseb, recij dvajset, to zato, ker vemo, da bodo trdili listi, posebno pa »Samouprava« o sijajnem shodu v Ambrusu. Poudariti pa moramo, da so bili večinoma odločni pristaši SLS razen enega, deloma pa nevolivci. Tako je bilo nazadnje vendarle komu govoriti. G. minister n. r. je začel nekoliko o boljševidnih, pokrtačil je nekoliko Radiča, obregnil se malo ob zvezo klerikalcev s Turki ter končno trdil, da se Slovenija sama sebe ne more vzdržati itd. in da je zato avtonomija nepotrebna. Drugače je pa zelo previdno govoril in se niti z besedo dotaknil »gadjje zalege« (duhovščine) in SLS. Vedel je dobro, da bi bilo potem še slabše kot je bilo v Hinjah. Končal je z željo, da bi zmetali kroglice v drugo skrinjico. — Mi bi k temu pripomnili, da je prišel malo prepozno, ker je bil naš sklep že storjen prej, kam bomo vrgli kroglice. Glede tega pa, da bi se Slovenija ne mogla sama drževati, se nam čudno zdi, da g. minister tako podcenjuje Slovenijo. Mi pa dobro vemo in smo prepričani, da če bi bila Slovenija sama zase, bi bili lahko trikrat manjši davki kot sedaj, pa bi imeli vse boljše urejeno kot je sedaj. Seveda, če bi komandirali pošteni ljudje. Smešno se nam zdi, da mislijo gotovi gospodje, da smo kmetje tako neumni, da ne poznamo volkov v ovčjih oblacih. Potem se je gospod odpeljal v Zagradec, kjer se je hvalil, tako so pravili, pri Matjažu, da je imel v Ambrusu 80 volivcev. Bomo videli, koliko kroglice bo dobila njegova skrinjica dne 8. februarja!

Križe pri Trzinu. (Kako je Wilhelm Baltič odstavil našega župana.) Kakor je »Slovenec« že omenil, je o priliki dr. Zerjavovega shoda v Trzinu šla v Trzin deputacija štirih mož, ki jo je g. ministru predstavil trški župan Lončar. Dne 27. januarja t. l. pa je naš župan dobil odlok, ki se glasi: »Pri reviziji občine Križe, izvršeni dne 20. jan. t. l., je strokovna rev. komisija ugotovila velike neredne in mnogo nepravilnosti v računskem, denarnem poslovanju in ob. gospodarstvu. Uradno je ugotovljeno, da je občina Križe ena najzanimakejših izmed vseh občin tuk. pol. okraja. Zato razpušča veliki župan ljubljanske oblasti z odlokom od 24. jan. 1925 br. 336/1 na podstavi § 99. ob. reda občinski odbor občine Križe in odreja, da ima začasno prevzeti tekoče občinske posle gerentstvo. Za gerenta je imenovan Ant. Oranič, posestnik, Križe.« — Tako nas je torej obsodil veliki župan dr. Baltič. Prizadevanja tržiskega Lončarja in drugih pomagačev pri Zerjavu in Baltiču niso bila zastoj. Danes denunciacije v naši deželi nekaj veljajo in tudi nesejo —

če drugega ne, pa vsaj odlikovanje. — Kaj pa »neredi« in »nepravilnosti« v naši občini? Občina Križe ima svoj denar naložen v hranilnici kmetijskih občin v Ljubljani. Rev. komisija je izjavila, da je to protizakonito, ker občina ni imela za to dovoljenja velikega župana. Tega dovoljenja pa ni treba, ker je omenjena hranilnica pupilarno varen denarni zavod. Razen tega se je našla pri seštevanju pomota, ki je pa ni zakrivil župan, marveč rev. komisija, sestojeca iz enega pristaša SLS in dveh pristašev narodnega bloka. Daje komisiji ni bilo prav, da je župan delil podpore ubožcem tako, kakor je sklenil obč. odbor. — Ugotavljamo, da je dr. Tekavčič še pred tremi meseci hvalil tržiski občinski odbor, da je delaven in da dobro gospodari. Predsednik rekrutne komisije je povodom zadnjih naborov izrazil županu priznanje, kako izvrstno je uredil rekrutni spisek in da je kriška občina ena izmed najboljših. Delo se samo hvali. Vprašamo: kdo je popravil ceste in uravnil vode, kdo gradil mostove, kdo pridobil lov Vojvodin boršt, kdo se potrudil, da ima občina Križe v tržiski občini prost pesek (gramoz)? Kdo je ustanovil pošto v Križih, kdo obrtno nadaljevalno šolo, ki ima 70 učencev? To je delo prejšnjega »klerikalnega« občinskega odbora. Pri zadnji seji je nekdo predlagal, naj se taksa, ki bi morala biti plačana, opusti; potem se je pa prav tisti šel pritoževati dr. Zerjavu, da si je bil dotični sklep pravomočen in od velikega župana potrjen. Toliko za danes; v kratkem pa kaj več.

Črni graben. Nek pisun piše v »Kmetijskem listu«, da je cela fara že sita župnika, da že komaj čakajo, da bi jo odkuril proč; resnica pa je, da so v celi fari samo tri hiše, ki si to želijo in bi sploh najrajši videli, da bi ne bilo nobenega duhovnika več ne v Blagovici, ne kje drugje, da bi bolj brezskrbno farniki poštene ljudi. Farni pa želimo vsi, razen teh samostojnih hiš, da bi g. župnik še dolgo ostal pri nas, najrajši pa, da bi sploh ne šel nikoli proč, ker ga vsi dobro poznamo, saj deluje že mnogo let med nami ter mu popolnoma zaupamo. Shoda samostojnežev pa dopisnik ni nič omenil, ker je bila gotovo udeležba preslajna. Kljub celotredenski agitaciji namreč ni bilo udeležencev čez 10 po številu! Sicer pa bomo 8. febr. pokazati s kroglicami v prvo skrinjico, kdo je pri nas bolj ljubljani, ali g. župnik ali blagovški samostojnež. — Več faranov.

Sela pri Šumbeču. Dne 2. februarja se je imel pri nas v gostilni J. Ozimka vršiti shod SKS, na katerega je gladiol pot znani Novine iz Malih dol pri Velikem Gabru. Na dan shoda se je zbralo precejšnje število občinstva v omenjeni gostilni, kjer so za mizo sedeli okrog Hladeta razni priganjači SKS kakor otroci okrog svojega očeta. Shod je otvoril Novine in prosil poslušalce, naj mirno poslušajo, nato pa je podal besedo Pavlinovemu Poldetu iz Trebnjega, ki je začel razkladati politični položaj, o katerem pa on prav nič ne razume. Začel je zmerjati naše poslance, da so oni krivi neznošnih davkov, ki tarejo kmeta, delavca in obrtnika, hvalil je samostojno kmetičko stranko, ker bo edino ona vse prav uredila. Takoj med prvimi njegovimi besedami so padli medklici: »Kdo je glasoval za centralizem, ki je kriv sedanjih razmer v državi? Ali ne Pucelj in njegovi tovariši?« Na to ni mogel odgovoriti drugega kakor: »Kako ste kratkovidni!« Med poslušalci pade klic: »Živela SLS!« Začeli so klicati tudi drugi živio, živio ter ploskati z rokami. Pristaši večnega študenta so prosili, naj vendar dajo malo besede govorniku, da govori dalje, narko so fantje pri sosodni mizi začeli peti narodne pesmi in mu onemogočili govor. Samostojni so uvideli, da ne opravijo nič in so se začeli tiho pobirati iz sobe. Znanemu konjskemu meštarju bi privoščili malo več olike. Ve naj, da se ima samo miroljubnosti in politični zavednosti poslušalcev zahvaliti, da ga niso takoj naučili, kaj so Krančanje. Glavni vodje in razbijalci shoda SLS v Velikem Gabru l. 1920. so jo dobili dobro pod nos. Mar bi ostali doma in ne trgali podplatov na Sela, ker nas ne bo nihče premotil. Smo bolj podkovani v politiki, kakor vsa družba, ki je 2. februarja prišla na Sela. Mi smo bili, smo in bomo zvesti pristaši SLS, za katero gremo odločno v volilni boj in ki ji popolnoma zaupamo. Zahvalimo se vam pa vseeno, da ste nam napravili vesel dan. Tako sijajnega shoda še ni bilo na Selih. Vsem volivcem v Sloveniji pa dajemo zgled politične zavednosti, kajti v celi občini ga ni bilo človeka, ki bi se bil postavil za samostojneže ali za kako drugo nasprotno stranko.

Zibirše pri Logatecu. V nedeljo se je vršil pri nas javen shod »Narodnega ploha«. Prisopihali so v naše hribe kar štirje mogotci iz Logateca. Glavno besedo je imel seveda g. notar Tavzes, kateri je pravil tako lepe reči, da so naši ateki kar kimali, ko so poslušali tega »brihtnega« gospoda. H koncu se je oglasil tudi bivši nadučitelj g. Punčuh. Prav tako sladke so bile njegove besede, kakor za časa Avstrije, ko je nam takratnim šolarjem pripovedoval kako moramo iz sreca ljubiti našo milo mater, blaženo Avstrijo. Neizmerno lepa je bila takrat v njegovih ustih rodovina Habsburška. Naše mamice, katerih je bilo tudi dosti na shodu, so kar občudovale njegovo krasno obleko in zlate »špegle«. Da bi imeli g. Punčuh na prsih še ono zlato medaljo, katero ste dobili kot župan za neveljane zasluge v bivši Avstriji. Vse to pa ne bo nič pomagalo,

kajti vsi zavedni volivci smo soglasno sklenili, da vržemo 8. februarja kroglice vsi v prvo skrinjico.

Strahovite volivne laži narodnega bloka!

Demokratje pripravljajo nove volivne laži, ki jih bodo v tisočih letakov širili po Sloveniji zadnji dan pred volitvami.

Med drugim nameravajo priobčiti nekakšno papeževo pismo na slovensko duhovščino in na slovensko ljudstvo v faksimile. To pismo bo nosilo »izvirne« podpise papeža in papeškega državnega tajnika.

»Papeževo« pismo s podpismi vred bo PONAREJENO.

Ni res, da je papež pisal ljubljanskemu škofu kakšno volivno pismo!

Ni res, da se Vatikan vtika v naše domače politične zadeve! To so navadne demokratske laži!

Občine, nalagajte denar!

Dobro in urejeno občinsko gospodarstvo je le ono, ki stremi za tem, da ima občina kar največ mogoče stalnih dohodkov. To zahtevajo določbe vseh za nas veljavnih občinskih redov. Ne tječejo pa se te določbe morda le dohodkov od raznih občinskih posestev, temveč tudi dohodkov od denarja, to je od raznih blagajniških gotovih, ki naj se vedno nalagajo, če se ne porabljajo sproti za tekoče potrebe. — Namen plodonosnega nalaganja občinskega denarja je imel postavodajalec pred očmi, ko je določal (v § 63 za bivšo Kranjsko; v § 59 za bivšo Štajersko; v § 62 za bivšo Koroško), da naj se letni prebitek, kolikor se ne porabi za kritje potrebščin naslednjega leta, plodonosno naloži. Še več: po stavodajalec je določil celo, da naj se vsak prebitek, ki se ne porabi za potrebščine naslednjega leta, priklapi k osnovnemu premoženju občine. — Iz vsega tega je jasen namen zakona (občinskega reda), da naj občinski denar ne leži mrtev v občinskih blagajnah, ali pa celo v kakih županovih skrinjah. Ne gre samo za letne prebitke, marveč za prebitke v obče, o katerih je pričakovati, da se ne bodo porabili več tednov ali celo več mesecev. V hranilnice s takimi denarji!

Zadnje čase smo čuli, da je pri občini revizijska komisija, ki je pregledovala tudi denarno poslovanje, spodbudila se ob naložitve večjega zneska v nek — in to celo pupilarno-varni denarni zavod, češ, da bi bil moral župan za to, namreč da sme naložiti denar, popred izprositi dovoljenje višjega oblastva. To je nezmisel! — Ne le da takega dovoljenja absolutno ni treba, — treba ni za občini koristna dejanja v takih primerih niti posebnega sklepa občinskega odbora; — taka zahteva ni utemeljena v prav nobenem zakonu in v prav nobenem predpisu kaknega bivšega ali sedanjega oblastva. Sličnimi neutemeljenimi navodili se le begajo občine in župani, ko jim vse zadnje šteje celo k neredu, ako skrbje za pomnožitev občinskega premoženja. To vendar ni nered, temveč baš nasprotno, in občini je le čestitati, če ima takega župana, ki pridno nosi denar v — hranilnico. Pač pa naj župan o nalaganju denarja obvešča občinski odbor naknadno.

Poročalo se nam je tudi, da je dotična revizijska komisija imela neke pomisleke, da takozvane »vezane« vloge, češ, da je to vinkulacija. Ne moremo si misliti, da bi uradni organi ne imeli jasnih pojmov o tem, kaj je vezana in kaj je »vinkulirana« vloga. Vseeno naj to tu pojasnimo. — Zadnje čase je povsod opaziti silno pomanjkanje gotovine. Da bi prilgnili denarni zavodi čim več denarja v svoje blagajne (predvsem bančni!), so jeli ponujati mnogo višje obresti kot so sicer običajne, onim vlagateljem, ki se zavežejo, da ne bodo dvignili naloženega denarja dogovorjeno dobo n. pr. treh, šest ali več mesecev. Čim daljša je ta doba, tem višje obresti nudijo denarni zavodi. — To se imenuje »vezane vloge«, ki nimajo z vinkulacijami ničesar opraviti.

»Vinkulirane« pa so ne vloge, ki jih kot take proglasi nadzorstveno oblastvo z uradno klavzuro v vložnih knjižicah, in ki si s tem pridržuje pravico dovoljevati porabo za gotove namene določenih glavnih, ki tvorijo osnovno imovino občin, ali pa glavnice za razne sklade (fonde) naloženih denarjev. Sem spadajo tudi razne glavnice ubožnih zakladov.

Vezane vloge sme občina svobodno dvigati; to je odvisno le od dogovora med njo in med hranilnico. Vinkulirane vloge pa so pod oblastvenim nadzorstvom. To je razloček, ki je prav bistven!

Še enkrat ponavljamo: Občine, le pridno nalagajte denar v hranilnice. Da se pa nobeno oblastvo ne bo moglo spodbikati, nalagajte denar le v pupilarno-varne hranilnice. Tak denarni zavod je in mora biti za občine — naša »Hranilnica kmetijskih občin« v Ljubljani, ki je bila ustanovljena za občine; za

koje varnost jamči 21 velikih občin z vsem premoženjem in z vso davčno močjo; in od koje procvita bodo imele korist le občine same. Banke so do nalaganja občinskih, ubožnih i. dr. javnih denarjev sploh izključene.

K sklepu opozarjamo vse občine in druge javne korporacije na članek, ki je bil priobčen v 9. številki »Občinske Uprave« preteklega leta pod naslovom »Nalaganje občinskih in ubožnih denarjev«.

† S. M. Lidvina Purgaj

Kakor se matica v čebelnem panju odpove svetlemu dnevu in prijetnim solnčnim žarkom, ki si jih veselo druge čebele, in vedno v temotnem panju skrbi za srečo svojega zaroda, tako tudi gospodinja ve, da njeno življenje ni brezskrben praznik, ampak delavnik, da se mora odreči marsikateremu dovoljenemu veselju, da se mora truditi, da se mora darovati za srečo svoje hiše. Tega pa je zmožna samo gospodinja, ki je polna žive vere, ki je prepričana, da bo tembolj srečna in zadovoljna, čimbolj vestno bo spolnjevala voljo božjo, čimbolj veselo se bo v njeni hiši razvijalo krščansko življenje. (Gospodinjstvo, str. 1, — Spisala S. M. Lidvina Purgaj.)

Ko je S. Lidvina, ki je včeraj zjutraj po dolgem bolehanju bogu vdano v Marijanišču v Ljubljani zaspala v Gospodu, zapisala te vrstice, mislila je brezdolno tudi na-se in na svoje naloge. V teh besedah se zrcali vsa njena duša, vse življenje in delovanje blagopokojne S. Lidvine.

Rojena 21. marca 1861 pri Sv. Marjeti v Slov. Goricah je obiskovala domačo šolo, petnajstletna je prišla v šolo k šolskim sestram, 1881 je končala učiteljske študije in napravila zrelostni izpit. 1883 je prišla v Celje, odkoder je po desetih letih prišla 1893 kot prednica v ljubljansko Marijanišče.

Tedaj je bil ravnatelj Marijanišča pokojni kanonik dr. Franč. Lampe, kateremu je bila pokojna zvesto vdana sotrudnica, desna roka do njegove pregonne smrti.

Z izrednim gospodinjstvom razumevanjem je izvrševala svoje predniške dolžnosti, poučevala je v svojem šolskem razredu kot učiteljica, poleg tega pa je pozno v noč opravljala posle uprave in odprave »Dom in Sveta«. Rada je še sedaj govorila o tej lepi, delavni dobi svojega življenja. Kako je ob koncu leta vselej dala lepo vezat letnik »Dom in Sveta« in ga poklonila uredniku dr. Lampetu za novo leto; kako je Lampe vidno razveseljen vzel knjigo v roko, jo popestoval in pobožal kakor otroka ter dejal z očetovsko radostjo: »Lepa knjiga in mnogo je truda v njej.«

Vplivno je S. Lidvina sodelovala pri ustanovitvi prve slovenske gospodinjke šole v Marijanišču, ki jo je zaprčela Kmetijska družba. Šla je na potovanje in si na več krajih ogledala razne gospodinjke zavode in šole po svetu. Svoje bogate skušnje, ki si jih je nabrala na študijskem potovanju in pomnoževala in poglabljala z vso pristopno ji tozadevno strokovno literaturo, je marljivo porabljala kot ravnateljica gospodinjke šole, ki jo je vodila do svoje smrti. Njeno bistro gospodinjstvo oko, njeni prirojeni čut in smisel za red, snago, napredek ji je pomagali, da je bila gospodinjka šola v Marijanišču vedno prvovrstni zavod za vzgojo dobrih gospodinj.

Po 21 letih vsestranskega strokovnega in bogoljubnega delovanja je S. Lidvina začasno zapustila Marijanišče in se je poverjena z upanjem svojih sestra preselila 1914 kot vrhovna predstojnica kongregacije šolskih sester v Maribor.

Tudi kot vrhovna prednica je posebe v vojskineh času ob velikih poskusnjah za samostan modro krmarila svoj čolnič, uvedla v kongregacijo poleg šolstva tudi bolniško postrežbo, s katero so se šolske sestre med vojsko odlikovale na raznih krajih. V tem času je po vojski vkljub bolehnosti napravila dolgo pot v Ameriko, kjer je obiskala na raznih krajih vse zavode slovenskih šolskih sester, ki vodijo tam mnogo slovenskih, oziroma hrvaških šol. —

Glavno delo S. Lidvine skozi osem let njene bivanja v Mariboru pa so tvorila pripravljala dela za napravo in ureditev konstitucij za kongregacijo šolskih sester. Ta dela je vodila z veliko ljubeznijo in z močno, trdovratno vztrajnostjo. Nabavila si je vso pristopno cerkveno-pravno slovstvo, stopila je v zvezo s sloviti kanonisti in toliko časa delala in se trudila, da je po težkem, križevem potu doživela potrditev redovnih konstitucij; a pod težo teh naporov se ji je njeno zrahljano zdravje poslabšalo in odvezana dolžnosti vrhovne prednice se je vrnila v njej priljubljeno Marijanišče, kakor je rekla — umret.

Po dolgi, hudi boleznii je kakor v ognju očiščena vseh madežev, obdana od venca svojih sester, sedeča na stolu umrla. Njena duša, upamo, da se raduje po prestopu delavniku v Bogu svojega večnega praznika. Ob pogledu na umrlo S. Lidvino zdelo se mi je, da sem zagledal na vrtu mrtvo čebelico, počivajočo na cvetu medonosne rože.

Pokojnica je bila po svojem značaju čista, nežna duša, zavedajoča se vedno dostojanstva katoliške redovnice, nastopala je resno v svojih poslih in jih izvrševala z železno vtraj-

nostjo. V narodnem pogledu je bila vedno zavedna Slovenka tudi v onih časih, ko to še ni bila moda med nami.

S pokojno sestro Lidvino je legla v grob ena izmed najbolj zasluženih sestra kongregacije šolskih sester in kronika kongregacije jo bo vedno ohranila v hvaležnem spominu.

Dnevne novice.

Zahvala.

Nenavadno prijetno me je iznenadila izjava neomajne zvestobe in iskrene udanosti vseh naših krščanskih kulturnih društev, ki jo je prinesel »Slovenec«.

Hvala Bogu, da mi nasprotni časopisi dobrega imena in zaupanja še zmanjšali niso, akoravno me neprestano grde, opravljajo in obrekujejo. Bolj kot zaničevanje moje osebe, me pa peče okolnost, da so dotični krogi celo naravni čut pravičnosti in resničnosti v sebi kar zatrl in se drznejo vpletati. O da bi spregledali in se na pot vsaj naravne resničnosti povrnil!

Vsem društvom moj iskren pozdrav!
V Ljubljani, 4. februarja 1925.

† Anton Bonaventura,
škof.

Skrinjica SLS na Kranjskem je

1.

Nosilec kandidatne liste:

Dr. Anton Korošec

Zaupnike po deželi prosimo, da nam takoj po sklepu volitev v vsakega volišča brzojavijo oziroma telefonirajo izid na naslov: »Slovenec«, Ljubljana.

— Gosliničarji in volitve. »Srednja zveza gosliničarskih združenj za Slovenijo« izdaja svoje glasilo »Gosliničar«, ki se samo imenuje »Strokovni list za povzdigo gosliničarskega obrata«. Kakšen »strokovni« list pa je to glasilo gosliničarske zveze, vidimo najbolje iz prve letošnje številke tega lista, ki je izšla 20. januarja t. l. Tam beremo na prvi strani v članku »Vsak je svoje sreče kovač«, da »Gosliničar« ni političen list, da »nam je politika proleto malo mar« itd., takoj nato pa beremo, da »so gosliničarji krivi sami, če gre njihova obrt navzdol, ker so poslušali pri zadnjih volitvah strankarje in čenčarje o avtonomiji, republikah in enakih oslarijah«, na koncu članka pa pozivljajo »vse gosliničarstvo cele Slovenije brez izjeme, da spusti dne 8. januarja t. l. svoje kroglice v skrinjico »Narodnega bloka«. — Mi imamo o strokovnih glasilih tako mnenje, da se pečajo edinole s strokovnimi zadevami. Če pa misli gosliničarsko stroko tudi agitacija za »narodni blok« in za žerjavščino, se po našem prepričanju zelo moti in moti se tudi načelnik gosliničarske zadruge g. Kavčič, če upa s tako trapasto agitacijo doseči za sebe in za svoje žerjavovske protektorje kakšne uspehe. Slovenski pošteni gosliničarji bodo glasovali za dr. Korošca, g. Kavčič naj pa glasuje za kogar hoče.

— Novice s pošte. Na poštni »direkciji« imamo za šefa personalnega oddelka demokratskega agitatorja, ki na najodkriteljši način propežira pristaše SDS, druge pa preganja. Ta gospod je po mnenju »Jutrac« edini strokovnjak za personalne zadeve in govori se, da ga misli dr. Žerjav narediti celo za »direktorja«, dasi je eden mlajših poštarijev, ki so nastopili službo po prevratu in so bili za vojne pri vojaki, občutno oškodovani. Ker ni poznal zakonov in se ni niti najmanj pobrigal, kakor je bila njegova dolžnost, je ministrstvo na predlog direkcije prevedlo nameščenca brez vsletja vojaških let v napredovanje. Kdor je poznal zakone, se je pritožil na državni svet v Belgradu, ki je na podlagi starih avstrijskih zakonov pritožbo ugodno rešil. Večina pa tega ni vedela! Tudi ne dr. Lebar, konceptni uradnik še iz avstrijskih časov in sedanjí šef personalnega oddelka. Prizadeti se bodo morali precej časa truditi, da si pribore pravice, ki so jih izgubili vsled nemarnosti personalnega šefa, priganjača demokratske stranke in Orjunciev.

— Dopusti na pošti. Poštno prometno nižje uslužbenstvo, ki že po dve in več let zamača na redni po zakonju jim pripadajoči letni dopust, se zato zahvaljuje ploharskemu socialnemu čutu centralistične gospode na direkciji in na vseh vodilnih mestih dne 8. februarja!

Ljubljansko Marijanišče, katerega napredku je posvetila svoje najboljše duševne in telesne moči, jo bo zelo pogrešalo, v Marijaniški kapeli pa ima zagotovljen trajen spomin med mrtvimi dobrotniki našega zavoda.

Počivaj v miru, zlata duša!

— Nočnine poštnih nameščenecv. Vsi poštni nameščenecv so vedno dobivali doklade za nočno delo. Poštno ministrstvo je že dvakrat povišalo nočnine, toda samo brzojavnim in telefonskim nameščencem, dočim so ostali vsi drugi pri pošti na cedilu. Ti so ogorčeni odklonili s 1. februarjem naznačeni sprejem smešno nizke nočnine od 2—4 Din za 12 urno nočno delo in zahtevajo nočnino kakor jo imajo telegrafisti, to je od 5 do 15 Din. Seveda, ko bi se ploharska gospoda na direkciji manj pečala s politiko in se le malo pobrigala za interese nameščencv, bi tako očividno krivično postopanje bilo izključeno. Zato bomo šli vsi 8. februarja na volišče z geslom: Doli centralizem, živela avtonomija!

— »Kmetijskemu listu« na njegov razpis nagrade sporočamo, da smo od našega poročevalca res izvedeli, da ni niti Pucelj niti Azman hodil po Nemškem Rovtu pri Boh. Bistrici. Res pa je, da je SKS pred kakimi 14 dnevi hotela privediti v tej vasi sestanek volivcev, pa ni mogla dobiti prostora. Prišel je iz Ljubljane neki govornik, baže Šifrer, pa je moral oditi, ne da bi mogel zborovati.

— Smrtina nesreča. Ko so 30. januarja sekali smreke na Zduši pri Mekinjah, je padla ena smreka 19 letnemu Jožetu Bitencu na glavo in mu prebila črepinjo. Nezvestnega so odpeljali na dom v Kokrico pri Kranju, a je že med potjo umrl. Škoda vseskozi poštenega in pridnega mladeniča!

— Izjava. Podpisani sem doznal, da me je volilni odbor »Narodne radikalne stranke« določil za čuvarja svoje skrinjice na volišču v Rajhenburgu. Izjavljam, da se je to zgodilo brez moje vednosti in pristanka. Toliko v pojasnilo. Rajhenburg, 3. febr. 1925. Fabjančič Avgust.

— Družinska tragedija. Dne 3. t. m. popoldne se je v Novem mestu zastrupila gospa M. Štangelova. Nesrečna žena je zapustila 2 in pol letnega sinčka in komaj 14 dni staro dete. — Pokojnica je rodom iz St. Petra pri Novem mestu in je iz ugledne hiše doma. — Vzrok smrti je baže nesoglasje v družini. Izpila je kozarček strihnina, kar je še pri polni zavesti izpovedala okrožnemu zdravniku ki je prihitel na pomoč, katera pa je bila izključena. Pripeljali so jo v bolnišnico usmiličenih bratov v Novem mestu, nakar je mukepolno izdihnila svojo mlado dušo.

— Koliko porabi Zagreb mesa in pijače. Glasom uradnih podatkov so v zagrebški mestni klavnici v minoletem letu zaklali 18.690 goved, 44.435 telet, 60.829 prešičev, 997 mlade živine in 314 konj. Razen tega je uvozil Zagreb z dežele 200.000 kg svežega in 965.250 kg prekajenega mesa, masti pa 1.596.595 kg. Popili so Zagrebčani 79.500 hl vina in 41.000 hl piva, skupaj 120.000 hl ali točno po 1 hl na vsako osebo. Poleg tega so spili 589 hl žganja in likerjev in 22.375 steklenic šampanjca.

Iz štajerske.

Skrinjica SLS na Štajerskem je

1.

Nosilec kandidatne liste:

Dr. Anton Korošec

Š Koncert Glasbene Matice v Celju je zelo dobro izpadel. Pevci so želi dolgotrajne ovacije za svoje izborni izvajanje glasbenih točk.

Š »Volksstimme« je bila zaplenjena zadnjo soboto radi nekega članka, v katerem piše o armadi.

Š Tatvina. V ponedeljek ponoči so v Lajtersbergu pri Mariboru neznani tatovi v Vidmarjevi trgovini pokradli manufakturnega blaga za 8000 Din.

Š Škratinka. V mariborskem Dečjem domu so ugotovili dva slučaja škrlatinke. Zavod so radi tega za devet dni kontumacirali.

Iz Primorske.

p Pastirski list knez nadškofa dr. Sedeja. Goriški knez nadškof dr. Sedej je izdal na vernike pastirsko pismo, v katerem biča sedanje politične in družabne razmere. Starše opominja, naj ne izročajo svojih otrok posvetnim organizacijam, ki mladino namenoma odtegnjuje cerkvi, marveč naj jih vpišejo v katoliška društva.

p 25 letnica msgr. Kjudra. Msgr. Anton Kjuder je praznoval minolo nedeljo 25 letnico svojega župnikovanja v Barčevljah pri Trstu. Barkovljani so tem povodom priredili svojemu zaslužnemu, ljubljenu župniku lepo slavlje in mu poklonili krasen srebrni kelih. To slavlje je veljalo obenem kot slovo, kajti msgr. Kjuder se v kratkem umakne v pokoj in se naseli v svoji rojstni vasi Kazlje.

p 50 letnica političnega društva »Edinost« v Trstu. Dne 2. t. m. je minulo 50 let od ustanovitve političnega društva »Edinost« v Trstu. Tekom tega časa je imelo društvo šest predsednikov: dr. Bizjaka, Ivana Nabergoja, prof. Matka Mandiča, Ivana Goriupa, dr. Otokarja Rybaja in dr. Josipa Wilfana, ki sedaj načeljuje društvu.

p Nevarno je obolel župnik na Vogerskem g. Uršič.

p Strašen samomor. V Zaloščah si je v napadu blaznosti razparal trebuh in zabodel v srce vinogradnik Jožef Harej. Nesrečnež je prišel vsled vinske krize v veliko denarno stisko in ni mogel več preživljati družine. Iz obupa je veliko pil. Skrbi in pijača sta mu omračila um, da je na tako strašen način napravil konec svojemu življenju.

p Še en duhovnik moral čez mejo. Te dni se je izselil na štajersko, ker ni dobil državljanstva rihemburški kaplan Leopold Arko. Bil je neumoren javni delavec in je dosegel na krščanskem prosvetnem polju velike uspehe. Ravno to pa Italijanom in slovenskim odnadmikom ni bilo prav ter so mu izpodkopali tla.

p Smrtina kosa. Umrl je v Svetem pri Komnu posestnik Avgust Abram. — V Pečinah je umrl kovač in gostilničar Josip Trušnovec.

p Kamenarovič na svobodi. Te dni so izpustili iz tržaških zaporov upravnega svetnika Banke Adriatike Čira Kamenaroviča. Prav tako so izpustili iz zaporov tudi upravnega svetnika iste banke odvet. S. Cacoparda.

Iz Ljubljane.

Skrinjica SLS v Ljubljani je

4.

Kandidat:

Dr. Anton Korošec

Namestnik:

Franc Terseglav

Še ena nagrada.

Na razpis nagrad za najtočnejšo pogoditev volivnih rezultatov za celo državo v znesku 1000 dinarjev in za Slovenijo še posebej v znesku 500 dinarjev smo dobili že do danes jako veliko število rešitev.

Z ozirom na velikansko zanimanje, ki vlada za izid volitev v Ljubljani, razpisujemo še eno nagrado v znesku

500 dinarjev

za onega, ki najboljše ugame število glasov, ki jih bodo dobili posamezni kandidati v Ljubljani.

V slučaju več enakih rešitev bo odločil žreb.

• • •

Ij Pogreb č. M. Purgaj bo danes, v četrtek, ob 4. popoldne iz Marijanišča na pokopališče k Sv. Križu.

Ij Promocija. G. Franjo Čibej iz Gorice je bil na Ljubljanski univerzi promoviran za doktorja filozofije.

Ij Volivni shod narodnega ploha pri Lahu v Šiški. V torek zvečer se je vršilo sijajno zborovanje ljubljanske demokratske stranke v gostilni pri Lahu v Šiški. Iz Ljubljane se je valil v Šiško ves narodni ploh kakor parni valjar. Ko se je ploh privlel pred zbiralnico, je prvi skočil z njega g. Turk (Sir Joe Ottoman), ki je začel zbranim zborovalcem govoriti tako: »Cenjeni moške, dragi volivci! (Gospod Likózar sam pri sebi: Dragi so res od vraga!) Torej dragi volivci! Mi smo se zbrali, da bomo v nedeljo volili in mi bomo tudi volili. Mi pa ne bomo volili tistih ljudi, ki lažejo, da sem jaz rekel pri Košku gospodom mesarjem, da je meso predragó, ampak tiste bomo volili, ki vedo, da sem jaz mesarjem rekel, da je meso pre poceni. (Burno odobravanje, živahni živio-klici mesarjem.) Če bi bilo meso po d'narju kilo, kam bi pa prišli? Kako bi se pa mi, ki imamo, od onih razločili, ki bi radi imeli? Ali naj potlej mi krmo jemo in oves zobljemo kakor moji konji, če bo vsak pri tepencu prato jedel in Lavtižarjeve ščnice? Tega v Ljubljani nikoli ni bilo in tudi nikoli ne bo, ampak mi bomo jedli Lavtižarjeve ščnice, ki so najbolj debeli, mi, ki imamo! Tako sem vam zdaj vse povedal in zato vas prosim, da vsi volite v nedeljo narodni ploh, da bo g. Lavtižar lahko na njem ta debele ščnice sekal za nas. — Za gospodom Turkom

je povzel besedo g. Likózar, ki je rekel, da morajo biti vsi naprednjaki za to, da se časo. pisje uničuje, ne pa za to, da je tega plevla vedno več. Ranjki dr. Tavčar ni imel prav, ker se je boril celo svoje življenje za svobodo govora in zborovanja. Zborovati sme samo narodni ploh, ki ima denar in kekin, ne pa tisti, ki nič nimajo in ki naj gredo zvečer ob osmih spat, ne pa po Dolenjski cesti razgrajati, da človek še spati ne more. — Zborovalci so oba govora navdušeno odobraval, nakar se je ves narodni ploh zavalil zopet nazaj v Ljubljano na ples, kjer je plohnil do ranega jutra.

Ij Promocija. Za doktorja vsega zdravilstva je promoviral na univerzi v Zagrebu g. Adolf Ločnikar iz Ljubljane. Čestitamo!

Ij Občni zbor »Lovskega društva« se je vršil ob precejšnji udeležbi v ponedeljek popoldne v steklenem salonu restavracije na južnem kolodvoru. Zborovanje je otvoril predsednik društva g. dr. Lovrenčič. Uvodoma je pozdravil zborovalce, zastopnike iz Maribora in Celja, lovskega referenta pri pokrajinski vladi svetnika Šivica in zastopnike listov. Predlagal je, da se pošlje kralju udanostna brzojavka, nakar se je spomnil 10 med letom umrlih članov, pri čemer so se dvignili zborovalci s sedežev. Iz tajniškega poročila posnemamo, da je ustanovilo društvo do sedaj 5 podružnic in sicer v Radovljici, v Celju, v Mariboru, v Ptuj in najnovejša je v Murski Soboti. Društvo šteje 2350 članov, med temi 128 ustanovnih. Društvo izdaja tudi svoje lastno glasilo »Lovec«, ki je izšel v minoletem letu v 24 številkah po približno 3500 izvodov. Daje je omenil poročevalec razne dobro uspele prireditve in tekme. Denarni promet je bil precej velik, vendar izkazuje bilanca nekaj primanjkljaja vsled neplačanih računov. Po sprejetju obeh poročil se je razvila mestna precej živahna debata o društvenih prireditvah in tekmah, o kolektivnem zavarovanju proti nezgodam, o vzgoji lovskih čuvajev v »zane«-live ovce, o ustanovitvi lovške knjižnice, o raznih predavanjih. Sprejet je bil predlog Mariborčanov, da se ustanovi »maribor«-ko oblast popolnoma samostojna podružnica s popolno avtonomno upravo. Tudi se je govorilo o tem, da bi se rudarski revir. Hrastnik, Trbovlje in Zagorje združili v eno samostojno podružnico. Po kratki debati je predsednik zborovanje zaključil z lovskim pozdravom.

Ij Umrli so v Ljubljani: Amalija Čebular, žena umirovljenega profesorja, 63 let. — Fran Pavlič, železn. poduradnik, 53 let. — Silvester Perko, zavarovalni potnik, 57 let. — Fran Vrhovec, posestnik, 69 let. — Santina Svetina, absolventka trgovske akademije, 22 let. — Feliks Gruber, rejec, 18 mesecev. — Selmar Kruhme, zobotehnik, 53 let. — Jurij Sterligov, bivši ruski gardni častnik, 47 let. — Marija Rajselj, posestnikova žena, 54 let. — Marija Bertonec, žagarjeva vdova, 30 let. — Terezija Kapus, užitarica, 34 let. — Josipina Polensek, novorojenka, 1 dan. — Rudolf Mihelčič, gojenec, 20 let. — Lucija Smeh, bivša perica, hiralka, 39 let. — Slavica N., najdenka, hiralka, okrog 7 let. — Tomo Brdnik, rejec, 8 mesecev. — Kristina Kazafura, vdova nadučitelja, 64 let. — Terezija Jerančič, bivša delavka v predilnici, 81 let.

Ij Jugoslovanska banka d. d., podružnica v Ljubljani, prenesla je svoje dosedanje poslovne lokale iz Kolodvorske ulice št. 26 v moderno opremljene in vsem zahtevam odgovarjajoče nove prostore palače »Ljubljanski dvor«, kjer nadaljuje vse svoje bančno poslovanje v razširjenem obsegu. (683)

Ij Dobrim sreem. Starejša gospa, ki nima že 3 leta lastnega stanovanja, čeprav je tu pristojna, brez pokojnine in podpore, v obupnem stanju, prosi dobro srca za kakršnokoli podporo, dokler hišni gospodarji ne dobijo svojih pravic. Darila na upravo pod »Dobro srce«.

Naznanila.

Udruženje jugoslovanskih inženjerjev in arhitektov, sekcija Ljubljana vabi svoje člane na VI. redni občni zbor, ki se vrši v soboto, dne 28. februarja ob 18. popoldne v dvorani Univerze v Ljubljani z običajnim dnevnim redom.

Jugoslovensko veterinarsko udruženje — sekcija Ljubljana ima mesečni sestanek v soboto, dne 14. februarja ob sedmih zvečer v hotelu Strukelj.

Krekova prosveta v Ljubljani bo imela v nedeljo svoj občni zbor zvečer ob triletni na šest v svojih društvenih prostorih. Ob sedmih zjutraj bo sv. maša s pridigo v alojzjeviški kapeli. Vse članice povabljen.

Slovensko zdravniško društvo v Ljubljani priredi prvo mesečno zborovanje v petek, dne 6. februarja v tukajšnji ženski bolnici točno ob 6. zvečer s sledečim sporedom: 1. Eklampsija, prof. dr. Al. Zalokar. 2. Resekcija drobne črevesa in kirurške demonstracije, asistent dr. R. Blumauer. 3. Profilaksa ošpic v praksi, klin. asistent dr. B. Dragaš. 4. Demonstracija dveh zanimivih slučajev, dr. Al. Pirnat.

Zenski odsek Krekove mladine namerava prirediti tečaj ženskih ročnih del. Vabijo se vse one, katere bi imele veselje do ročnega dela. Prijave se sprejemajo od 8. do 15. t. m. in sicer vsak dan od 6. do 7. zvečer v Jugoslov. Strokovni Zvezi, Stari trg 2. I. nadstropje. Začetek tečaja 15. t. m. ob 10. dopoldne. — Od bor ženskega oddelka Krekove mladine.

Gospodarstvo.

Naš izvoz v decembru.

V teku cellega lanskega leta je znašal izvoz 10 in pol milijarde dinarjev.

V teku meseca decembra lani smo iz Jugoslavije izvozili 406.836 ton svojih produktov v vrednosti 953.194.679 dinarjev napram 274 tisoč 837 ton v vrednosti 827.974.102 dinarja, kar znači porast v količini za celih 48 odstotkov, v vrednosti pa za 15,13 odstotka.

Glavni predmeti našega izvoza v mesecu decembru 1924 so bili sledeči (prva številka pomeni količino v tonah, druga številka pa vrednost v milijonih dinarjev): koroza 92.474 — 189,6, pšenica 23.879 — 104,1, gradbeni les 77.680 — 94,8, sveže meso 2198 — 51,2, jajca 849 — 30,6, surov baker 502 — 21,6 itd.

V teku cellega lanskega leta je dosegel naš izvoz 3.919.700 ton v vredn. 9.538.774.432 dinarjev, medtem ko smo v teku leta 1923 izvozili samo 3025.914 ton v vredn. 8.048.843.930 dinarjev. Iz teh števk je razvidno, da je bil izvoz v letu 1924 po količini za 819.786 ton ali 29,4 odst., po vrednosti pa za 1.489.930.502 dinarja ali 18,5 odstotka večji kakor izvoz v letu 1923.

Med izvoznimi predmeti v mesecu decembru lani je koroza najvažnejša; izvoz koroze je dosegel v decembru 1924 rekordno višino. V mesecu januarju t. l. je bil izvoz koroze gotovo še večji. Žita, včevši tudi moko, se je v decembru lani izvozilo 130.646 ton ves izvoz 406.836 ton) v vrednosti 862 milijonov dinarjev (ves izvoz 953 milijonov dinarjev).

Izvoz živine v decembru 1923 in v decembru 1924 je bil sledeč: konji 3761 in 2841 komadov, goveda 14.187 in 7.635 glav, prašiči 11.395 in 5.514 glav, drobnica 62.996 in 57.216 glav. Izvoz živine je torej v teku leta padel, kar je za nas velike važnosti, saj je živina eden največjih izvoznih predmetov. Vzrok za to nazadovanje izvoza živine leži v porastu dinarja. Konkurenčne države našemu izvozu živine so Ogrska, Romunija in Poljska, katerih valuta ni poskočila in ki so izbrabile porast dinarja za večji izvoz živine v Avstrijo in Češkoslovaško.

g Cene živine, telet in prašičev dne 4. februarja 1925 v Ljubljani. Voli rejeni za kg žive teže Din 10,75 do 11,25, voli za vprego 9 do 10, krave rejene 7,75 do 8, krave klobasnice 5,50 do 6,50, teleta težja debela 15 do 16, teleta lažja 13,50 do 14, prašiči špeharji 16 do 17, prašiči peršutarji 13 do 14, prašiči zaklani po kakovosti 17 do 19, banški špeharji 21,50 do 22 Din. Včerašnji živinski semenj je bil dobro obiskan. Prigon živine je bil precejšen. Zlasti se mora poudarjati dejstvo, da je izostala tokrat bosanska živina, katero se vsled padlih cen tukajšnje živine ne izplača več dovažati v Slovenijo. Tako je bilo videti tudi pravo sliko naše domače okoliške živinoreje. Upanje je, da zopet oživi polagoma ljubljanski semenj, ki je navadno jako zapuščen. Sicer ni bilo posebne živahnosti opaziti pri kupčiji, pač pa se vidi, da se dobro rejeono blago vendar lahko proda. Za navadno rejeno živino pa ni bilo danes nobenega zanimanja, tako da je bilo sklenjenih samo par kupčij. Nekoliko je popustila tudi kupčija s teleti. Cene teletom so nekoliko nazadovale. Istotako cene peršutarjem. Nasprotno pa je opaziti, da se prašiči špeharji lažje prodajo. Kupčija se je nekoliko ustalila in ni pričakovati nobenih sprememb v cenah. Omeniti je še, da je bilo na včeraš-

njem semnju tudi nekaj plemenskih prascev, ki so se prodajali pod 200 do 250 Din.

g Konkurnza. O imovini Juste Repičeve, omožene Kramarjeve, trgovke v Polzeli, sedaj v Kamniku, je razglašen konkurz; istotako o zapuščini po Karlu Zelanu, trgovcu na Pragerskem, umrlem dne 19. septembra 1924.

g Poravnalna postopanja. O imovini Nike Zipserjeve, neprotokolirane trgovke v Zelečah pri Bledu, se je uvedlo poravnalno postopanje, istotako o imovini Ivana Severja, trgovca v Velenju ter Viktorja Petana, trgovca v Brežicah.

g Občni zbor. Delniška družba združenih pivovaren Zalec in Laško v Laškem 18. februarja 1925; »Balkan«, d. d. za mednarodne transporte v Ljubljani 20. februarja 1925.

g Likvidacija. Osrednja zadruga lesnih producentov in lesnih trgovcev za Slovenijo v Ljubljani; Živnojevska zadruga na Breznici, r. z. z. o. z. ter Kmetijsko gospodarska zadruga v Oplotnici. Imenovane zadruge so se razdružile in prešle v likvidacijo.

g Gibanje cen v veletrgovini v mesecu januarju t. l. Belgrajski »Privredni pregled« objavlja indeksno številko cen v veletrgovini za mesec januar t. l., ki je 2012 napram 2112 v decembru 1924. Iz tega je razvidno, da so cene od decembra na januar padle za 100 točk ali 5 odstotkov, medtem ko je v istem razdobju narasel dinar za skoro 15 odstotkov. Indeks v zlatu je bil v januarju 1925 170, v decembru 1924 165 in novembru 1924 153. Cene se še niso prilagodile tečaju dinarja, ker je bilo pričakovati znatnejšega popuščanja cen, kakor je v resnici nastopilo. Sedaj pa so cene tako visoke, da nadkriljujejo one na svetovnem trgu, kar se bo kmalu pokazalo, ker bo zaradi tega začel naš izvoz pešati.

g Državne finance v mesecu oktobru. Iz uradnih podatkov je razvidno, da so znašali v mesecu oktobru 1924 državni dohodki 1.017.684.785 dinarjev, izdatki pa 932.532.1 dinarjev. — Od 1. aprila 1924 do 31. oktobra 1924 so dosegli državni dohodki 6.120.164.573 dinarjev, medtem ko je proračun določil dohodke v višini 6.069.583.333 dinarjev. V istem razdobju so bili državni izdatki 5.968.668.717 dinarjev (proračunski izdatki 6.069.583.333 dinarjev).

g Zalostna statistika našega voznega parka. Na naših normalnotirnih železnicah imamo 1920 lokomotiv. Od teh je 1160 v prometu, a 760 je pokvarjenih, torej 40 odstotkov lokomotiv je izven prometa! Polniških vagonov je 2630, od teh je pokvarjenih 1140, torej 43 odstotkov! Skupno število tovornih vagonov znaša 32.200, od teh je 11.700 izven prometa — torej 36 odstotkov. Ako en tovorni vagon donaja za 24 ur 200 dinarjev, znaša dnevna škoda pri teh 11.700 neizkoriščenih vagonih dnevno 2.340.000 dinarjev ali mesečno okoli 70 milijonov dinarjev!

g Izvoz jaje v decembru 1924. V teku meseca decembra 1924 smo izvozili 849 ton jaje napram 977 tonam v novembru 1924. Vrednost v mesecu decembru 1924 izvožene količine jaje je znašala 30,6 milijona dinarjev napram 33,1 milijona dinarjev v mesecu novembru 1924. Izvažala so se jajca v decembru 1924 v Švico (za 20,9 milijona dinarjev), v Avstrijo (za 4,7 milijona dinarjev) ter v Italijo (za 2,4 milijona dinarjev). — Skupno je znašal izvoz jaje v celem letu 1924 20.128 ton napram 17.241 ton v letu 1923.

g Izvoz lesa v decembru 1924. V mesecu decembru 1924 smo izvozili 77.680 (v novembru 99.316) ton stavbnega lesa v skupni vred-

nosti 94,8 (v novembru 103,4) milijona dinarjev. Največ je šlo stavbnega lesa v Italijo (za 64,7 milijona dinarjev), potem v Francijo (799,9 milijona dinarjev) ter v Madžarsko (za 8,7 milijona dinarjev). Izvoz lesa za kurjavo je znašal v mesecu decembru 1924 29.320 (v novembru 50.881) ton v skupni vrednosti 8,3 (v mesecu novembru 15,5) milijona dinarjev. Izvažal smo les za kurjavo v Italijo (za 4,8 milijona dinarjev) ter v Ogrsko (za 3,4 milijona dinarjev).

g Promet lesa v tržaškem pristanišču. V teku lanskega leta je znašal uvoz lesa v Trst po železnici 2.469.686 met. stotov, kar pomeni napram letu 1923 povisek za 440.675 met. stotov. Iz Jugoslavije prišlo lani lesa 970.836 met. stotov (leta 1923 1.161.808 met. stotov), iz Avstrije 863.142 met. stotov (1923 457.152 met. stotov), iz Italije 310.458 met. stotov (1923 294.302 met. stotov) in iz Češkoslovaške 297.965 met. stotov (1923 pa samo 99.945 met. stotov). Zanimivo je padanje uvoza iz Jugoslavije, ki je znašal leta 1922 še 999.718 met. stotov. Za razlog temu padanju navajajo, da Jugoslavija dirigira svoj izvoz lesa skozi druga pristanišča.

Borze.

4. februarja 1925.

DENAR.

Zagreb. Italija 2,57—2,60 (2,5675—2,5875), London 296,95—299,95 (294,50—297,50), Newyork 61,48—62,48 (61,16—62,16), Pariz 3,3450—3,3950 (3,3030—3,3530), Praga 1,8187—1,8487 (1,8210—1,8510), Dunaj 0,00867—0,00887 (0,00861), Curih 11,74—12,04 (11,85—11,95); efekt. dolar 60,75—61,75. — Tendence čvrsta, promet slab.

Curih. Beograd, 8,5750 (8,5750), Budimpešta 0,0072 (0,0072), Berlin 1,2330 (1,2340), Italija 21,56 (21,53), London 24,815 (24,82), Newyork 518,10 (518,10), Pariz 28,05 (28,03), Praga 15,28 (15,30), Dunaj 0,0073 (0,0073), Bukarešt 2,9750 (2,68), Sofija 3,76 (3,7550).

Dunaj. Devize: Belgrad 1143, Kočevje 12,640, London 339,500, Milan 2049, Newyork 70,935, Pariz 3843, Varšava 13,600. — Valute: dolarji 70,460, angl. funt 337,700, franc. frank 3835, lira 2935, dinar 1137, češkoslovaška krona 2072.

Praga, Lira 141,15, Zagreb 55, Pariz 184, London 162,15, Newyork 33,80.

VREDNOSTNI PAPIRJI.

Ljubljana. 7 odstot. investicijsko posojilo iz leta 1921 64,75 (blago), 2 in pol odstot. državna renta za vojno škodo 128—130, Celjska posojilnica d. d., Celje 209—212, Ljubljanska kreditna banka, Ljubljana 230 (denar), Merkantilna banka, Kočevje 124—126, Prva hrvaška štedionica, Zagreb 896—900, Slavenska banka, Zagreb 70—80, Strojne tovarne in livarne, Ljubljana 146 (blago), Trboveljska premogokopna družba, Ljubljana 410 (blago), Združene papirnice Vevče 101 (denar), »Split«, anon. družba za cement Portland, Split 1250 (blago), Stavbna družba d. d., Ljubljana 280—290, 4 in pol odstot. kom. zadolžnice Kranjske dež. banke 90 (blago).

Zagreb. Hrvatska eskomptna banka, Zagreb 105—107, Hrv. slav. zem. hipot. banka, Zagreb 59,50, Ljubljanska kreditna banka, tu, 235—239, Prva hrvaška štedionica, Zagreb 890—895, Slavenska banka, Zagreb 75, Dioničko društvo za eksploatacijo drva, Zagreb 59, Hrv. slav. d. d. za ind. šečera, Osijek 750, Našica 39, Guttman 670—685, Slavonija 57—60, Trboveljska premogokopna družba, tu 390—415, Vojna odškodnina 129 130, 7 odstot. inv. posojilo 66,50.

Dunaj. Zivnostenska banka 905.000, Alpine 437.000, Greinitz 139.000, Trboveljska družba 463.000, Hrvatska eskomptna banka 154.000, Leykam 116.000, Hrvatsko-slav. hip. banka 68.000, Mundus 897.000, Slavonija 67.000.

BLAGO.

Ljubljana. Les: smrekovi hlodi, od 25 cm premera naprej, 4 m dolž., zdravo blago, fco nakladalna postaja 240—260, deske, 40 mm in 50 mm, III. vrsta, fco meja 480 (denar), deske, 20 mm—14-32 mm, 25 mm do 16-32, 30 mm—16-32, 50 mm—16-32, B, I. in II. vrsta, paralelno prizmirano blago, fco Pliberk 775 (blago), borove deske, 50 mm, 4 m dolž., fco Pliberk 730 (blago), črešnjevci hlodi, od 25 cm prem. naprej, od 2,50 m dolž., fco naklad. postaja 2 vag. 320—330 (zaklj. 320). — Žito in poljski pridelki: pšenica domača, fco Ljubljana 475 (denar), koroza nova, dobavitev februar, fco Postojna trans. 275—280, koroza nova, dobavitev marec, fco Postojna trans. 290 (blago), koroza nova, dobavitev april, fco Postojna trans. 300 (blago), koroza nova, def., umetno sušena, fco Ljubljana 250 (blago), oves srbski, par. Ljubljana 330 (blago), krompir beli, fco dol. postaja 300 (denar). — Stročnice, sadje: fižol ribničan, čist., fco Postojna trans. 155 (blago).

Cerkveni vestnik.

e Nočnim častilem se uljudno naznanja, da je nočjo redno celonočno češčenje presv. Reš. Telesa. Molila se bo 8. ura: Češčenje preblazene Device Matere božje Marije. — Uljudno vabimo moše in mladeniče, da se nočnega češčenja sigurno udeležite.

Turistika in sport.

SK Jadran. Sestanek rednih članov vseh sekcij se vrši dne 6. februarja ob pol osmih zvečer v gostilni »Pri Rožici«, Židovska ulica. Udeležba obvezna. Tajnik.

**PRISEŽEM
NA
ZLATOROG**

**ZLATOROG
TERPENTIN**

Ljubezen in zlato.

Angleški spisal Jack London, prevel J. M.

»Vse polno živeža za pse, Kama.«

»Hm. Ob devetih pripeljem sani do semkaj. Pri nesem snežne čevlje. Sotora ne. Ali naj vzamem lahke poštne sani? Majhne sani?«

»Lahkih poštne ne,« je odgovoril Daylight odločno.

»Velik mraz je.«

»Potujemo prav lahki — da veš. Imamo množino pisem za ven, množino pisem za nazaj. Močan hrust si. Mnogo mraza, mnogo pota, pa dobro.«

»Pa dobro,« je zinil Kama in se udal. »Mnogo mraza, vraga se brigam zanj. Ob desetih bom pripravljen.«

Zasukal se je na mokasinovi peti in odšel nezrušljiv, liki sfinga, ne da bi dal niti dobil pozdrava, ne da bi se ozrl na levo, desno. Devica je odpeljala Daylighta v neki kot.

»Glej, Daylight,« mu je rekla s pridruženim glasom, »popolnoma suh si.«

»Do zadnjega fیکا.«

»V blagajni pri Macu imam osem tisočakov — —« je prišla.

Daylight ji je segel v besedo. Predpasnik se mu je prikazal prav blizu in zbal se ga je kakor neukročeno žrebe.

»To je vseeno,« ji je odgovoril. »Suh sem prišel na svet, suh pojdem od tod, in suh sem bil večino časa, kar sem prišel semkaj. Pojdi, zapleševa valček.«

»Poslušaj vendar,« je silila. »Moj denar leži tam mrtev. Lahko bi ti ga posodila za živež,« je naglo pristavila, opazivši vznemirjenost na njegovem obrazu.

»Za živež mi nikdo ne skrbi,« se je glasil odgovor. »Sam skrbim zanj in kadar kaj dobim, je vse moje. Ne, hvala ti, dekle. Prav lepa hvala. Za živež si priskrbim s tem, da vozim pošto sem in tja.«

»Daylight« je zamrmral nežno prosvedujoč.

On pa jo je kakor v nenadnem razgretju povlekel na plesišče in ko sta se v valčku sukala po prostoru, je ona premišljala, o železnem srcu možaka, ki jo je držal v rokah in se ustavljal vsem njenim zapeljivostim.

Drugo jutro ob šestih je z grlom, osušenim po viski, pa vedno še gospodar sam sebe stal ob bari in vsakemu vpognil roko. Ta igra se je vršila na sledeči način. Dva možaka sta se postavila ob vogalu bare; oprla sta desni komolec ob baro, sklenila desnici in jo skušala drug drugemu pritisniti navzdol. Nastopali so drug za drugim proti njemu, a nikdo mu ni pritisnil roke doli, niti Olaf Henderson niti French Louis vzle svojih močnih velikosti. Ko so mu ugovarjali, da je vse skupaj samo trik, jih je pozval iznova na borbo.

»Čujte,« je vzkliknil. »Sedaj pa nekaj drugega.«

Dvoje storim: najprvo potehnam svojo vrečo zlata; drugi pa stavim, da potem, ko boste vi drugi privedignili od tal vse vreče moke, kar jih morete, dodam jaz še dve vreči vaših pezi in privzdignem celo šaro od tal.«

»Pri Bogu, velja,« je kričal French Louis visoko nad splošnimi dobroklici.

»Počakaj malo,« je zavpil Olaf Henderson. »Jaz zmorem prav toliko kot ti, Louis. Polovica stave je moja.«

Ko so položili Daylightovo vrečo na tleh, se je pokazalo, da je bilo zlato v njej ravno štiri sto dolarjev vredno. Louis in Olaf sta se pogodila vsak za polovico. Iz Mac Donaldove shrambe so prinesli vreče moke, ki so tehtale po petdeset funtov. Najprvo so poskušali razni drugi. Vsak se je postavil na dvoje stolov, vreče pa so zvezane z vrvo ležale pod njimi na tleh. Na ta način je marsikateri od njih mogel dvigniti štiri, pet sto funtov, nekateri celo šest sto. Za njimi sta se vzdigovanja lotila oba orjaka, kojih vsak je dvignil sedemsto. French Louis je nato pridodajal še eno vrečo in vzdignil sedemsto in petdeset

funtov. Olaf je naredil isto, toda po osemsto funtov nista mogla vzdigniti. Poskušala sta vedno iznova; čelo so jima rosile kaplje znoja in kosti so pokale v udih. Posrečilo se jima je pač premakniti pero, ampak od tal je nista mogla dvigniti.

»Pri Bogu. To pot si se pa hudo urezal, Daylight,« je dejal French Louis, se vzravnil in skočil s stolov. »Samo človek iz železa premore kaj takega. Še sto funtov več ne, prijatelj, niti deset!«

Odvezali so vrvi od vreč, ko pa so pridodali še dve vreči, je stopil Kearsus vmes.

»Samo še eno vrečo.«

»Dve!« je nekdo zavpil. »Dve je bila stava.«

»Saj nista vzdignila zadnje peze,« je ugovarjal Kearsus. »Vzdignila sta samo sedemsto in petdeset.«

Daylight pa je dostojanstveno pometel celo zmedo. »Kaj pa se rukaže tako? Kaj pa je ena več? Ako še ene ne morem vzdigniti, gotovo tudi dve ne bom mogel. Kar gori z njimi!«

Stopal je na oba stola, počenil in se sklonil, da sta roki prišli za vrv. Nelahko je premaknil noge, napel mišice ob polzkusnem potegu, pa zopet odnehal, da popolnoma pripravi telo.

French Louis ga je malodušno gledal in zavpil: »Potegni kakor hudič, Daylight. Kakor hudič!«

Daylightove mišice so se napele v drugič in topot zares. Polagoma je porabil vso energijo svojega sijajnega telesa in povsem neopazljivo brez sunka ali natezanja se je cela peza devet sto funtov pridvignila od tal in zanihala med nogami liki nihalo naprej in nazaj.

Olasu Hendersonu se je zvil silen, slišen vzdihljaj iz prsi. Devica, ki se je nezavestno napejala, da so jo vse mišice bolele, je odjenjala. French Louis pa je spoštljivo zamrmral:

M' sieu Daylight, pozdravljam. Jaz sem samo eno veliko dete. Ti pa si velik možak.«

Daylight je izpustil breme, skočil na tla in krenil k bari.

Vsak bodi agitator za svoj časopis!

ZA POSTNO IN VELIKONOČNO DOBO

priporoča Jugoslovanska knjigarna

cerkvenim zborom sledeče skladbe:

Adamič, velikonočne pesmi za mešani zbor. Part. Din 16, gl. po Din 6.

Falst, 10 cerkvenih pesmi za mešani zbor. — Part. Din 20, gl. po Din 4.

Foerster, 12 cerkvenih pesmi za mešani zbor. Part. Din 12.

Foerster, Lamentacije in Očitjanja za mešani zbor. Part. Din 8.

Gram, velikonočne pesmi in Regina coeli za mešani zbor. Part. Din 10.

Hladnik, velikonočne pesmi za mešani zbor in Regina coeli. Part. Din 8.

Hladnik, Regina coeli za mešani zbor. Din 5.

Hribar p. A. Postni in velikonočni napevi za mešani zbor. Part. Din 30, gl. po Din 10.

Klimovec, Rihar renatus, 21 pesmi za mešani zbor. Part. Din 24, gl. po Din 8.

Laharnar, velikonočne pesmi za mešani zbor. Part. Din 10.

Premrl, Slava sv. Križu, postne pesmi za mešani zbor. Part. Din 12.

Sattner, postne pesmi za mešani zbor. (Partitura razprodana), glasovi po Din 6.

Sicherl-Premrl, velikonočne pesmi za mešani zbor. Riharjevi, Vavkovi, Cvekovi, Gerbičevi in drugi napevi. Part. Din 30, gl. po Din 4.

ZA NAŠE ODRE

Burke in šaljivi prizori. 18 burk in šaloiger enodejank za mešane vloge. 20 Din.

Veseloigre in šaljivi prizori za samo moške in ženske vloge. 16 Din.

Vse naše. Burka v enem dejanju. Spisal F. S. Finžgar. 18 Din.

Na krivih potih. Igra v petih dejanjih za samo ženske vloge. 12 Din.

Nedeljske ure na društvenih odrih. Štiri igrokazi za samo ženske vloge. 16 Din.

Martin Krpan, Dramatska pripovedka v petih dejanjih. Spisal Fr. Govekar. 26 Din.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

Meteorološko poročilo.

Ljubljana 306 m n. m. viš.

Normalna barometrska višina 736 mm.

Čas opazovanja	Barometar v mm	Termometer v C	Termometer v F	Relativna vlažnost	Priliv v mm
8,30	747,1	1,7	33	jasno	—
4,30	742,1	-2,1	0,9	megla	0,0
4,30	743,2	3,1	10	jasno	—

MALI OGLASI

Vsaka drobna vrstica Din 1'50 ali vsaka beseda 50 par. Najmanjši 5 Din. Oglasi nad deset vrstic se računajo više. Za odgovor znakol

Dečka poštenih staršev, ki ima veselje do pekarske obrti, sprejme v pouk v svojo pekarno oskrbo v hiši. — Jernej MULEJ, pek. mojster, BLEJ. 640

KUHARICA in dobra GOSPODINJA išče službo v župnišči 1. marca ali aprila. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 676.

Potnika išče tovarna »Svetlina« za prodajo kemičnih izdelkov proti mesečni plači in dnevnici. Reflektira se samo na zmožnega potnika proti kavčiji. — Samo resne ponudbe je poslati na IVAN KORDIŠ, Ljubljana, Vegova ulica št. 2. 674

Učenca zdravega, z do- brimi brimi sprjevali meščanske šole, sprejme trgovca na štajerskem. Hrana in stanovanje v hiši. — Ponudbe na upravo lista pod »Dober računar« št. 677.

Knjigovodja SE IŠČE, zmožen tudi drugih pisarniških del. — Naslov v upravi lista pod št. 668.

Monterje spretni in zanesljivi, išče električno podjetje. — Ponudbe z natančnimi podatki pod »Monterji« št. 631 na upravo »Slovenca«.

Učenec za trgovino z meš. blagom na deželi se takoj sprejme. Pogoji: zdrav, krepak in najmanj 1 razred srednje šole. Prednost imajo tudi nemščine zmožni. — Ponudbe na upravo pod »Učenec 684«.

Viničarja išče lastnik 2 oral vinograda. Lepo stanovanje v vinogradu. Plača v naravi in v gotovem denarju. Podrobna pojasnila daje Peter PANJAN, Hrastovica, Slavonska. 647

Absolventa

srednje tehnične šole, strojnega oddelka, sprejmemo. — Ponudbe s sprjevali ter zahtevkom plače pod »Absolvent« št. 682 upravi lista.

KONTORISTINJA z večletno prakso, zmožna knjigovodstva, strojepisja in blaginjskih ter vseh kontorskih poslov, išče primer. mesta. Nastopi lahko takoj. Naslov v upravi pod št. 671.

TRAPIST v vsaki množini razpošilja po povzetju kg po 20 Din Miljevska udruga, Virovitica, Slavonska. 573

200.000 Din posojila išče trgovec z dobro izočo trgovino v svrhu nakupa blaga za sezijo. Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod »Varno« na upravo »Slovenca«.

Prodaj 15 DELNIC Zadruga gospodarske banke po Din 130.—. — Cenjene ponudbe pod »DELNICE« na upravo lista. 693

Pianino vsled selitve po zelo nizki ceni naprodaj. — Naslov se izve v upravi lista pod št. 691.

Štedilnik naprodaj. — Gospodsk. ul. št. 6, II. nadstropje, desno.

Delavniški PROSTOR iščem v mestu. Skladišče, klet ali slično preuredim na lastne stroške. — Ponudbe na upravo lista pod »Selitev«.

Polenovka NAMOČENA Fran Kham Ljubljana.

MASLO v vsaki množini razpošilja v zavojih po ¼, ½, ¾ kg po 50 Din Miljevska udruga, Virovitica, Slavonska. 574

Pocinkana mreža

za vrtove, 1 m visoka, 1 prenesljiv ŠTEDILNIK, 60 x 90 cm, 1 VRATCA za pekarsko peč, zelo močna, vilita, po znižani ceni naprodaj pri MALENSKU, Boh. Bistrica.

PRVOVRSTNO stanovanje

v visokem pritličju, obstoječe iz 3 sob, kuhinje, pred-sobe, kopalnice z vsemi pritliklinami, poleg tega vrt za zelenjavo v skoraj novi vili, pol ure oddaljeno od ljublj. glav. pošte. Odda se ponudniku, kateri naj navede ceno in druž. ude in plača za pol leta naprej. — Ponudbe je oddati na upravo lista do 15. februarja pod: »Visoko pritlično stanovanje št. 648«.

ZARADI PRESELITVE je naprodaj dobro ohranjeno POHISTVO. — Poizve se v upravi lista pod št. 639.

Na Križu, dobre pol ure od Kamnika — se takoj

ODDA v najem HIŠA pripravna za kakvega vpokojenca ali rokovalca. — Več se izve pri cerkvenem predstojništvu v Komendi.

„SLOVENEČ“

Dobro je vsikdar naložen denar, ki ga inserent izda v visokem pritličju, obstoječe iz 3 sob, kuhinje, pred-sobe, kopalnice z vsemi pritliklinami, poleg tega vrt za zelenjavo v skoraj novi vili, pol ure oddaljeno od ljublj. glav. pošte. Odda se ponudniku, kateri naj navede ceno in druž. ude in plača za pol leta naprej. — Ponudbe je oddati na upravo lista do 15. februarja pod: »Visoko pritlično stanovanje št. 648«.

za oglase

je za vsakega trgovca in obrtnika najbolj primeren list za uspešno reklamo.

najbolj

v tem mednarodnem ljudstvom po deželi najbolj razširjenem dnevniku. Vsak oglas, pa bodisi v majhni obliki (najmanjši prostor za enkrat samo 5D) zagotovi oglaševalcu gotov uspeh. Vsakomur torej, ki ima kaj naprodaj ali dobaviti, ali pa misli kaj kupiti, je „Slovenec“ za insercijo ob vsaki priliki najbolj

priporočljiv!

Razglas.

PRI OKRAJNEM SODIŠČU V TRZICU se vrši dne 7. februarja ob 15. uri JAVNA DRAŽBA ZARUPLJENIH PREMIČNIN: 530 raznih moških in ženskih čevljev, raznih čevljar-skih potrebščin, žebeljev, sukanca itd., 2 komplet. električnih motorjev, 1 velike železne blagajne, 4 visokih izloženih omar, 1 velike kredence, 1 dolge sofe, 1 ružave kobilice, 1 težkega voza, 1 voza (zapravljivček), 1 kočije, 1 pisalne mize, 1 koncertnega glasovirja, ter raznih drugih stvari. Ker je cenilna vrednost zelo ugodna, se reflektanti opozarjajo na to dražbo.

Od Ministrstva za trgovino in obrt. Koncesijonirano **KROJNA ŠOLA** LJUBLJANA, Židovska 5. Tečaj za krojače, šivilje in dame, ki se želijo izobraziti za družinsko krojenje. Za zamudnike vpisovanje do 10. februarja. Razpošiljanje in izdelovanje najmodernejših krojev za gospode in dame!!!

„AUGOLATOR“

inhalacijski aparat ne sme manjkati v nobeni družini, nabaviti si ga mora vsak posameznik, ako skrbi za svoje zdravje. — „AUGOLATOR“ s strani najsigurnejšim uspehom vse bolezni sapnih organov, kakor: Prehlajenja, kašelj, oslovski kašelj, nahuha, goitančni in bronhialni kašelj, vnetje in pljučne bolezni, — Prednosti aparata: razhlajuje olinat in vodene tekočine, ni v nikaki zvezi s kurjavo, torej ognja varen. Komodno mora se uporabljati tudi v postelji. Takoj po uporabi se pacient lahko poda na mrli zrak, ter je popolnoma zavarovan pred ponovnim prehlajenjem. Presenetljiv učinek takoj po uporabi. Cena popolnega aparata „AUGOLATOR“ Din 135.— Zahtevajte brezplačni prospektov. — Generalno zastop. za SHS Jože Cebulj, agentura - komisijska Jesenice na Gorenjskem

Zahvala.

Gužnih src smo 2. februarja spremljali na njegovi zadnji poti prečastitega gospoda

Franca Irgl,

župnika na Vranskem.

skreno se zahvalujemo vsem, ki so nam ob tej težki izgubi izrazili sožalje; globoko ginjeni se zahvalujemo nepregledni množici iz domače in iz drugih župnij, ki ga je spremila na zadnji poti. Posebno zahvalo izrekamo: g. dr. Šerko-tu za pomoč v bolezni; prečastitemu gosp. dekanu Medvedu iz Braslovč za ginjaivo pridigo in vsem preč. gg. duhovnikom. Nadalje se zahvalujemo za častno zadnje spremstvo: okr. sodniji Vransko; zastopnikom okr. zastopa Vransko; pošt. uradu Vransko; šolskemu vodstvu in učiteljskemu zboru šole Vransko; zastopnikom kr. šolskega sveta Vransko; županstvom občine: trg Vransko, Prekopa, Sv. Jeronim; zastopnikom fin. kontrole in orožništva; vranski in prekopski požarni brambi ter pevskemu društvu »Vranska vila«; cerkvenim pevcem za ginjaivo žalostinke; Marijini družbi Vransko. — Vsem in vsakemu posebej naša globokočutna zahvala s prošnjo, da ohranite vsi udeleženci blagopokojnika v ljubečem spominu! Bog plačaj!

Vransko, dne 2. februarja 1925.

IGNACIJ BRVAR, kaplan. — ŽALUJOČI SORODNIKI.

S potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminula naša dobra mati ozir. stara mati, gospa

Kristina Kazafura

vdova nadučit. v pok.

Pogreb se vrši v četrtek dne 5. februarja ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Trnovo, Pred Konjušnico št. 2, na pokopališče na Vič. Ljubljana, 4. februarja 1925.

ŽALUJOČI OSTALI.

Generalni konzul Italije pozivlja

kraljeve podanike Italije, prebivajoče v slovenskih pokrajinah države SHS, da najnujnejšim potom pošljejo generalnemu konzulatu v Ljubljani sledeče podatke:

Krstno ime, rodbinsko ime, domovinstvo, krstno ime in rodbinsko ime matere, rojstno leto, kraj rojstva, krstno ime in rodbinsko ime žene, ali so samrki ali oženjeni, imena otrok, njih rojstno leto, številko potnega lista, kraj, kjer sedaj prebivajo in natančni naslov.

Ti podatki se morajo poslati na naslov: KR. GENERALNI KONZULAT ITALIJE — urad C, Štebenburgova ulica št. 7, Ljubljana (Ro. Consolato Generale d'Italia, Ufficio C).

Generalni konzul.